

UNIVERSITAT DE VIC
UNIVERSITAT CENTRAL
DE CATALUNYA

**Anàlisi comparatiu de la fase ofensiva del joc, entre
l'últim any d'aleví (F7) i el primer d'infantil (F11), amb
jugadors del Vic Riuprimer REFO F.C.**

TREBALL FINAL DE GRAU EN CIÈNCIES DE L'ACTIVITAT FÍSICA I L'ESPORT
- ÀMBIT DE RENDIMENT ESPORTIU -

Gerard VILANOVA i PALLISÉ

Tutor: Eric Lira Fernández

4t Curs, Ciències de l'Activitat Física i l'Esport

Facultat d'Educació, Traducció i Ciències Humanes

Universitat de Vic – Universitat Central de Catalunya

Vic, maig de 2018

Resum:

En aquest treball s'ha estudiat el canvi que hi ha entre les modalitats de futbol 7 (F7) i de futbol 11 (F11) referent a la fase ofensiva, i en relació a l'espai, la participació i la tècnica, en l'últim any d'aleví i el primer d'infantil. La mostra utilitzada ha estat l'Aleví A del Vic Riuprimer REFO F.C., amb un total de 6 partits, 3 per modalitat, on per F7 s'han utilitzat partits de la lliga regular com a local (Preferent Grup 2), i per F11 partits del torneig MIC 2018. Els resultats avalen que hi ha un gran canvi entre les dues modalitats d'acord a la fase ofensiva, ja que en F11, pel que fa a la participació, aquesta es veu reduïda, d'acord a l'espai, s'esdevé una menor amplitud i profunditat, i finalment, referent a la tècnica, es veuen reduïts els tirs, ja que físicament el nen no té força i pràcticament només es xuta des de dins l'àrea, fet que limita les finalitzacions a porteria. Així doncs, sembla que tal com esmenten Lapresa, Arana i Garzón (2006) s'ha de generar una adaptació progressiva de l'esport al nen, i no del nen a l'esport dels més grans, com passa amb l'actual normativa de la FCF.

Paraules claus: futbol base, fase ofensiva, futbol 7 (F7), futbol 11 (F11), participació, espai, tècnica.

Abstract:

In this project I have studied the differences between football 7 (F7) categories and football 11 (F11) categories. Referring to the offensive phase, I have analysed the space, the participation and the technique, in the last year of the U-12 and the U-13. The sample used was the U-12 'A' of Vic Riuprimer REFO F.C., with a total of 6 matches, 3 for each modal. I have analysed the league matches, for F7 and I have analysed the MIC 2018 matches for F11. The results confirm there is a big change between both modals, related to the offensive phase. As in F11, the participation is reduced, about the space there is less width and depth and finally the technique is worse because there are less shoots and these ones are only from the inside of the penalty area, the cause of this is the lack of strength. According to Lapresa, Arana and Garzón (2006) we should create a progressive adaptation of the sport to the kid, and not the opposite way round, that it is happening in FCF nowadays.

Key words: grassroots football, offensive phase, football 7 (F7), football (F11), participation, space, technique.

ÍNDEX

1. INTRODUCCIÓ	5
2. MARC TEÒRIC	6
2.1. DESCRIPCIÓ DE LES MODALITATS	6
2.1.1. ESTRUCTURA FORMAL DE LES MODALITATS	6
2.1.2. MODIFICACIONS EN LES COMPETICIONS PER ALS JOVES FUTBOLISTES	8
2.1.3. EL CENTRE DE JOC EN LES DUES MODALITATS	9
2.1.4. ELEMENTS ESTRUCTURALS DE L'ESPAI EN LES DUES MODALITATS	11
2.1.5. ALTRES ESTUDIS PREVIS ENTRE LES MODALITATS DE F7 I F11	12
2.2. CONTEXTUALITZACIÓ DE LA FASE OFENSIVA DEL JOC	15
2.2.1. MOMENTS DE JOC	15
2.2.2. ROLS SOCIOMOTORS EN EL JOC COL·LECTIU OFENSIU	17
3. CONTEXTUALITZACIÓ I JUSTIFICACIÓ DE LA INVESTIGACIÓ	19
4. MARC METODOLÒGIC	20
4.1. INFORMACIÓ DEL MARC GENERAL	20
4.1.1. LA PREGUNTA DE LA RECERCA	20
4.1.2. LA HIPÒTESI	20
4.1.3. ELS OBJECTIUS	21
4.2. MATERIAL I MÈTODES	22
4.2.1. DISSENY	22
4.2.2. LA MOSTRA	24
4.2.3. INSTRUMENT DE REGISTRE	25
4.2.4. VARIABLES A ANALITZAR	26
4.2.5. ANÀLISI DE DADES	30
4.2.6. ASPECTES ÈTICS	31
5. RESULTATS	33
5.1. REFERENTS A LA PARTICIPACIÓ	33
5.2. REFERENTS A L'ESPAI	36
5.3. REFERENTS A LA TÈCNICA	41
6. DISCUSSIÓ	44
7. CONCLUSIONS	49

8. LIMITACIONS I PROSPECTIVA D'INVESTIGACIÓ	51
9. VALORACIÓ PERSONAL DEL PROCÉS D'ELABORACIÓ DEL TFG	53
10. REFERÈNCIES BIBLIOGRÀFIQUES	54
11. ANNEXES	57
11.1. DOCUMENTS ASPECTES ÈTICS DE LA RECERCA	57
11.1.1. CARTA DE PRESENTACIÓ AL CLUB	58
11.1.2. FULL D'AUTORITZACIÓ DEL CLUB	59
11.1.3. FULL DE CONSENTIMENT INDIVIDUAL	60
11.2. TAULES DE RESULTATS	61
11.2.1. REFERENTS A LA PARTICIPACIÓ	61
11.2.2. REFERENTS A L'ESPAI	63
11.2.3. REFERENTS A LA TÈCNICA	66
11.3. GRAELLES D'ANÀLISI <i>AD HOC</i> DELS PARTITS	68
11.3.1. PARTITS DE F7	69
11.3.2. PARTITS DE F11	72

1. Introducció

He decidit enfocar el meu Treball de Final de Grau (TFG) a l'àmbit del futbol, principalment perquè és l'esport que porto practicant des de que tenia 3 anys, i a més a més, perquè exerceixo com a entrenador de futbol base des dels últims 6. Tanmateix, el futbol constitueix un fenomen amb una transcendència vital a la nostra societat, ja que contribueix a la salut física, l'equilibri psíquic i al benestar social de qui el realitzen, i té la possibilitat de fomentar una sèrie d'hàbits i valors que repercuteixen en una major integració de l'individu en el seu entorn (Fernández, Yagüe, Molinero, Márquez i Salguero, 2014).

La raó d'enfocar-ho en l'anàlisi comparatiu de la fase ofensiva entre F7 i F11 és pel canvi que he pogut observar quan els jugadors passen de la categoria aleví a la d'infantil pel que fa a la riquesa del joc, possiblement pel canvi de dimensions del camp, les característiques fisiològiques del jugador o l'augment de la densitat de jugadors.

A tot això, m'agradaria poder quantificar amb dades reals certes accions del joc ofensiu, per veure realment si el canvi en l'estructura del joc d'aquesta fase és significatiu o no, ja que tal com esmenten Barbero-Álvarez, Barbero-Álvarez, Granda i Gómez (2009), amb freqüència s'ha qüestionat si la pràctica del F11 és la més adequada per l'aprenentatge del jove futbolista, ja que en les categories inicials, els jugadors perden la pilota un elevat nombre de vegades per minut de joc, i solen realitzar una major quantitat d'accions negatives que d'accions amb èxit. A més a més, seguint l'idea dels mateixos autors, és un fet que en aquestes categories la pròpia dificultat del joc i la capacitat tècnica menor creïn uns grans desequilibris entre atac i defensa, i com a conseqüència d'això, dificulta la consecució del gol.

Per concloure aquest apartat, les principals raons que m'han animat a realitzar aquest petit estudi de l'anàlisi comparatiu de la fase ofensiva entre futbol 7 (F7) i futbol 11 (F11) són:

- La poca base científica sobre l'adaptació de l'esport al nen i no del nen a l'esport.
- Les reflexions amb companys de feina sobre la dificultat en el primer any d'infantils dins la modalitat de F11.
- L'estudi pilot realitzat per Lapresa, Arana i Navaixes al 2001 i al 2006.

2. Marc teòric

Aquest primer punt es basarà en dos apartats generals: en primer lloc una descripció detallada de les dues modalitats, en referència a l'estructura formal d'aquestes, les modificacions en la competició, el centre de joc, els elements estructurals i estudis previs similars a la meua recerca. Seguidament, es contextualitza la fase ofensiva, els moments del joc i els rols sociomotors.

2.1. Descripció de les modalitats

En la comunitat autònoma de Catalunya, principalment es disputen dues modalitats dins la disciplina del futbol: El futbol 11 (F11) i el futbol 7 (F7), tot i que també es practiquen el futbol 5 en la categoria debutant, el futbol sala i el futbol platja, aquestes últimes en menys mesura. A més a més, en altres comunitats autònomes, com el País Valencià, Andalusia o la Comunitat de Madrid, practiquen el futbol 8 en lloc del F7.

En l'estudi d'un esport sociomotor hauríem d'establir un anàlisi de dues estructures fonamentals: l'estructura formal o lògica externa, i l'estructura funcional o lògica interna. La primera ve definida per les característiques externes comunes a tots els esports col·lectius: mòbil, espai, temps, adversaris, companys, objectius i reglament. La segona estarà formada per les relacions que s'estableixen entre els components d'un equip i que es veurà modificada per les variacions que es donen en l'estructura formal (Bayer, 1986 i Hernández Moreno 1994, citats a Casáis, Domínguez i Lago, 2009).

2.1.1. Estructura formal de les modalitats

Seguidament presentaré, per mitjà de taules, les principals diferències que trobem entre el futbol 7 i el futbol 11, ja sigui pel que fa a l'estructura formal o l'estructura funcional. D'acord a la lògica externa de les diferents modalitats, segons Casáis, Domínguez i Lago (2009), adaptat al meu estudi, en el qual estudiaré la categoria aleví i l'infantil dins del marc de la Federació Catalana de Futbol (FCF), observem el següent:

CATEGORIA	ALEVÍ	INFANTIL
MODALITAT	F7	F11
DIMENSIONS DEL CAMP	65-50m * 45-30m	120-90m * 90-45m
ESPAI DE JOC	1500 – 3000 m2	4050 – 10800 m2
ESPAI DE RESPONSABILITAT	209 – 107 m2	491 – 184 m2

DIMENSIONS DE LA PORTERIA	6 x 2 m	7,32 x 2,44 m
MESURA DE LA PILOTA	62 - 66 cm (TALLA 4)	68-70 cm (TALLA 5)
PES DE LA PILOTA	340 – 390 g	410 – 450 g
Nº DE JUGADORS	7 + MÀXIM 7 SUPLENTS (EL PARTIT NO ES POT INICIAR SI NO HI HA MÍNIM 5 JUGADORS). ÉS OBLIGATORI QUE TOTS ELS JUGADORS MÍNIM JUGUIN 2 QUARTS (30').	11 + MÀXIM 7 SUPLENTS (EL PARTIT NO ES POT INICIAR SI NO HI HA MÍNIM 7 JUGADORS). ÉS OBLIGATORI QUE TOTS ELS JUGADORS JUGUIN ALMENYS 1'.
Nº DE CANVIS	AL LLARG DELS PERÍODES NO ÉS PODRAN EFECTUAR CANVIS. ÚNICAMENT EN ELS DESCANSOS ENTRE ELS MATEIXOS (EXCEPTE LESIÓ), I DE MANERA ILIMITADA. NOMÉS ÉS PODRAN FER EN JOC A L'ÚLTIM QUART (MÀXIM 2 INTERRUPCIONS PER EQUIP, AMB POSSIBILITAT D'APROFITAR LES DEL CONTRARI).	3 INTERRUPCIONS (FINS A 5 CANVIS PER INTERRUPCIÓ) AL LLARG DEL PARTIT, AMB LA POSSIBILITAT D'APROFITAR LES DEL CONTRARI.
DURADA DEL PARTIT	4 TEMPS DE 15'	2 TEMPS DE 35'

Taula 1: Estructura formal de les modalitats. Casáis, Domínguez i Lago (2009).

A grans trets, d'acord a les dimensions del camp, les de F11 són una mica més del doble que les de F7, i com a conseqüència, l'espai de joc i el de responsabilitat de cada jugador també. En les dimensions de la porteria hi ha un augment més notable pel que fa a l'amplada que no l'alçada, i respecte a la mida i pes de la pilota també augmenten de manera proporcionada, passant de la talla 4 a la 5.

En relació al nombre de jugadors, amb alevins hi juguen 7, amb un màxim de 7 suplents, on al llarg del partit tots els participants hauran de disputar mínim 30' dels 60' que té el partit, dividits amb 4 quarts. En canvi, amb infantils s'augmenta fins a 11 jugadors, amb un màxim de 7 suplents i on els jugadors mínim hauran de jugar 1' dels 70' que conté l'encontre, dividit en 2 parts.

Per acabar, d'acord al nombre de canvis que es poden realitzar, al F7 només es podran fer substitucions entre els períodes i de forma il·limitada, excepte a l'últim quart que cada equip podrà realitzar fins a dues interrupcions, amb la possibilitat d'aprofitar les de l'equip contrari. D'altra banda, en F11, cada equip podrà realitzar 3 interrupcions (amb un màxim de 5 canvis per cada una), amb la possibilitat d'aprofitar les de l'equip contrari.

2.1.2. Modificacions en les competicions per als joves futbolistes

L'adaptació de F7 que es realitza a Catalunya, com a joc d'iniciació al F11 es justifica per la necessitat de crear situacions que facilitin l'aprenentatge, que permetin als joves participar en competicions d'acord a la seva edat d'entrenament i desenvolupament de les seves capacitats, per a que en el futur puguin arribar a ser millors futbolistes (Pacheco, 2007).

Tal com diu Wein (1995), quan un individu és conscient que falla amb freqüència, pot perdre l'interès i la motivació per aquella activitat, i pot aparèixer el sentiment de incapacitat per fer front a situacions massa complexes. La sensació de incapacitat dels joves en relació a la pilota al F11, degut a l'elevat nombre de jugadors, a les grans dimensions del terreny de joc, així com al poc temps que disposen per a pensar en les accions, fa que es sentin impotents en el joc, ja que la competició no respecta la seva evolució mental i física, i a partir d'aquí és freqüent que apareguin l'abandono de la pràctica o l'elecció d'un altre esport.

Per tant, seguint amb el que diu el mateix autor, les competicions han d'estar modificades en funció dels objectius educatius, i en podem fer en base a dos aspectes:

a) Modificacions facilitadores de l'estructura i dels reglaments de les competicions:

- Reducció de l'espai i de les diferents àrees de joc.
- Reducció de les dimensions de les porteries.
- Reducció de la duració del partit.
- Reducció del nombre de jugadors.
- Reducció de les dimensions i pes de la pilota.
- Reducció de la llei del fora de joc.
- Adopció de mesures psicopedagògiques en les sancions.

b) Modificacions en relació al contingut de les competicions:

- Premiar els objectius formatius i educatius en detriment dels objectius de rendiment immediat, reduint el més possible la tensió competitiva.
- Utilització de pràctiques competitives no formals i formals, buscant el desenvolupament de la multilateralitat, en les quals la victòria no ha de ser excessivament valorada.
- Utilització de regles que permetin garantir la participació en el partit de tots els jugadors de l'equip.
- Elaboració de grups de competició amb un reduït nombre d'equips, amb nivells similars.

D'aquesta manera, Wein (1995) afirma que el F7 és el joc més adequat en categories d'iniciació, ja que és el que més s'adapta a les possibilitats físiques (menors dimensions del camp i de les porteries) i intel·lectuals (menor nombre de jugadors), ja que estimula als joves per a que tinguin una major participació activa al joc gràcies a un major nombre d'intervencions i contactes amb la pilota, i al mateix temps sentir-se amb major confiança gràcies al major èxit que s'obté en la resolució de les accions de joc.

Lapresa, Arana i Garzón (2006) senyala que el canvi reglamentari (de F7 a F11) que s'esdevé en la major part de comunitats autònomes a Espanya i que pateix el jugador al passar de la categoria aleví a la categoria infantil podria crear un desajust entre les característiques del joc i les possibilitats reals del nen. Els mateixos autors proposen una modalitat intermitja, el futbol 9 (F9), reduint el nombre de jugadors per equip i les dimensions del terreny de joc per adaptar progressivament l'esport al nen i no en el sentit invers.

2.1.3. El centre de joc en les dues modalitats

Una vegada conegudes les estructures formals, passarem a veure els efectes d'aquestes. Un aspecte important per determinar diferències entre les dues modalitats és el centre de joc (CDJ), que és aquella situació en la qual es troben jugadors en disposició d'intervenir de manera imminent sobre la pilota. Tanmateix, pel que fa a les relacions entre els jugadors i el CDJ segons les modalitats de F7 i F11, i tal com diuen Casáis, Domínguez i Lago (2009), podem observar les següents diferències:

FUTBOL 7	FUTBOL 11
Tots els jugadors tenen possibilitats d'intervenció, ja que hi ha un ràpid trasllat del CDJ.	Jugadors apareixen constantment fora del centre de CDJ.
Activitat directa constant.	Dificultat per al trasllat del CDJ.
Facilitat de comunicació motriu.	No implicació directa sobre la pilota.
Disminució de la incertesa.	Menor implicació en el joc: desmotivació.
Inicio de l'especialització en llocs específics.	Dificultat de comunicació motriu.
Menor quantitat de rols.	Màxima incertesa.
	Especialització en llocs específics.
	Gran quantitat de rols.

Taula 2: *El centre de joc (CDJ) en F7 i F11.* Casáis, Domínguez i Lago (2009).

Les principals diferències que trobem en referència al CDJ és que al F7 els jugadors tenen una alta possibilitat d'intervenció, ja que hi ha un ràpid trasllat d'aquest i en canvi, al F11 els jugadors hi són fora constantment. Des d'aquesta vessant, al F7 l'activitat és constant fet que facilita la comunicació motriu i disminueix la incertesa, però, al F11 la implicació del jugador no és directa sobre la pilota, per tant el jugador participa menys i apareix la desmotivació, juntament amb una major incertesa. Finalment, al F7 hi ha una quantitat de rols reduïda, pel que fa que l'especialització sigui baixa, i en canvi, al F11 hi ha una gran quantitat de rols i ja hi apareix l'especialització en posicions específiques (Casáis, Domínguez i Lago, 2003 i Pacheco, 2007).

A banda d'això, per la seva part, Prado i Nava (2007), realitzen un estudi sobre les accions motores i les tècniques individuals ofensives i defensives en F7, F9 i F11, amb nens d'entre 8 i 12 anys, i conclouen en què al F11 el jugador realitza grans recorreguts en el camp majoritàriament sense intervenir amb la pilota. A més a més, esmenten que el F7 afavoreix la presència d'accions ofensives respecte al F11, i que no hi ha diferències significatives entre F7 i F9, a causa de les adaptacions a les modalitats de joc d'acord amb el nivell de desenvolupament del nen de 8 a 12 anys. D'altra banda, Costa i Garganta (1996, citat a Amatria, 2015), verifiquen les dificultats del jugador en categoria aleví per desenvolupar accions ofensives i defensives en la modalitat de futbol 11, degut a l'esforç físic i mental que requereix les dimensions del camp.

Tanmateix, amb l'estudi realitzat per Wein (1993, citat a Pacheco, 2007) on jugadors de categoria benjamí i aleví jugaven a futbol 11, es va constatar que, durant el transcurs del partit, era molt complicat trobar jugadors que realitzessin un major nombre d'accions amb èxit o positives que accions fallades o negatives. Segons Pacheco (2007), la principal causa del problema és que els jugadors es troben en l'estructura pròpia del joc d'11c11, amb un elevat nombre de jugadors (22) que intervenen simultàniament en el joc, juntament amb les grans dimensions del camp, que configura un quadrat de situacions massa complexes i incompatibles amb el desenvolupament fisiològic i psicològic del jove futbolista. El mateix autor creu fonamental reduir el nombre de jugadors i l'espai de joc, per poder contribuir al fet que els joves futbolistes puguin tenir èxit en les seves accions de joc, ja que, a més a més, les grans distàncies a vèncer, contribueixen a una insuficient execució de les diferents habilitats tècniques i a pocs contactes amb la pilota, fet que el fa ser més imprecís.

2.1.4. Elements estructurals de l'espai en les dues modalitats

Seguidament de contextualitzar les dues modalitats en referència al CDJ, un altre dels aspectes a tenir en compte per poder diferenciar les característiques entre les dues disciplines analitzades són els elements estructurals de l'espai, on sobretot hi han grans diferències en les dimensions del terreny de joc, l'espai a ocupar per cada jugador i la tàctica individual, a més de la normativa del fora de joc. Ho podem visualitzar a la següent taula:

	FUTBOL 7	FUTBOL 11
DIMENSIONS	65-50m * 45-30m	120-90m * 90-45m
ESPAI PER JUGADOR	209m - 107m	491m - 184m
DISTÀNCIES	CURTES / MITJANES	CURTES / MITJANES / LLARGES
ESPAI DE JOC	MITJÀ	LLUNYÀ
FASES	ATAC - TRANSICIÓ - DEFENSA	ATAC - TRANSICIÓ - DEFENSA
TÀCTICA INDIVIDUAL	TENDÈNCIA	ESPECIALITZADA
ZONA DE FORA DE JOC	13m A LÍNIA DE FONTS	½ CAMP
SUPERFÍCIE	REGULAR / IRREGULAR	REGULAR / IRREGULAR
ADAPTACIÓ	ADAPTAT PER ALEVINS	INADAPTAT PER INFANTILS → ADAPTAT A PARTIR DE CADETS.

Taula 3: Elements estructurals de l'espai en les dues modalitats. Casáis, Domínguez i Lago (2009).

D'altra banda, Costa i Garganta (1996, citat a Amatria, 2015), verifiquen les dificultats del jugador en categoria aleví per desenvolupar accions ofensives i defensives en la modalitat de futbol 11, degut a l'esforç físic i mental que requereix les dimensions del camp, de la mateixa manera que Pacheco (2007) pensa que aquesta modalitat queda desadaptada a les capacitats motores del jove ja que aquest té un escàs desenvolupament de la resistència de velocitat per executar llargs esprints, té poca potència per a l'execució de passades i remats de llarga distància, i el porter té una baixa estructura i insuficient potència de salt en relació a les grans dimensions de la porteria.

Seguidament, una altra de les diferències més significatives entre les dues modalitats és les dimensions de la porteria. El que estigui més o menys adaptada a les característiques del jugador influirà en el comportament dels jugadors de cada modalitat en el joc. En les modalitats que utilitzen les porteries amb una mida proporcional a la mesura dels seus participants existirà la necessitat de desenvolupar habilitats per a millorar i seleccionar millor la situació i la tècnica de colpeix, ja que la consecució d'un gol requereix d'una millor habilitat de l'atacant. A més a més, la reducció de les dimensions de la porteria fa que el porter es senti més útil, ja que

s'augmenta la possibilitat de que aquest intervingui per limitar la consecució d'un gol rival, i li aporta més seguretat i confiança en les seves accions (Pérez i Vicente-Vives, 1996, citats a Amatria, 2015).

Seguidament és presenten les característiques de l'element estructural de la porteria en les dues modalitats:

	FUTBOL 7	FUTBOL 11
DIMENSIONS	6m * 2m	7,23m * 2,44m
ADAPTACIÓ	Adaptada al nen	Adaptada a l'adult
OBJECTIUS DEL PORTER	Possibilita	Dificulta
MOTIVACIÓ DEL PORTER	Motivant	Desmotiva
FINALITZACIÓ	Intencional	Intencional o casual
ZONES DE FINALITZACIÓ	Mitjanes pròximes	Qualsevol que apropi la pilota

Taula 4: *Característiques de la porteria.* Casáis, Domínguez i Lago (2009).

2.1.5. Altres estudis previs entre les modalitats de F7 i F11

Seguidament trobarem resultats i conclusions d'altres estudis previs establerts en tres punts: participació, espai i tècnica.

Referents a la participació:

En primer lloc, el nombre de jugadors de camp afectarà l'estructura funcional del joc, però no només en la complexitat de la presa de decisions i estímuls possibles, ja que basats especialment en F11, també estarà influït per les grans dimensions de l'espai, juntament amb la gran quantitat de jugadors, que acaben produint nivells de participació elevada en alguns jugadors i escassa participació en d'altres (Pacheco, 2004, citat a Casáis, Domínguez i Lago 2009, i Amatria, 2015).

En aquesta disciplina no tots els jugadors participen en l'atac i la defensa i a més a més, facilita l'aglomeració al voltant del mòbil, pel que fa més fàcil generar situacions de pèrdua de pilota. Això aporta menys motivació pel jugador, ja que hi ha un menor nombre de contactes amb la pilota, i per tant, la participació dels jugadors es veu reduïda pel que també dificulta l'obtenció del gol (Pacheco, 2007). Tal com esmenta el mateix autor, aquest fet es contradictori amb els objectius formatius que s'han d'implantar amb el jove futbolista, on hauríem de donar preferència fonamentalment a la relació del jugador amb la pilota.

Focalitzant en dades d'estudis previs, Pérez i Vicente (1996, citats a Casáis, Domínguez i Lago 2009) esmenten que en F7 s'esdevenen 40 possessions per partit i en F11 només 33. A més a més, la mitjana de passades en la primera modalitat és de 3,5 i en la segona de 2,6, i finalment, en F7 el 50% de possessions acaben amb finalització, però en canvi en F11 només és un 21,1%. Tanmateix, Costa i Fernandes (1998, citats a Pacheco, 2007), esmenten que a F7 hi ha una major freqüència de les diferents accions de joc, amb especial incidència a les passades, remats i recuperacions. Així doncs, segons Amatria (2015) des del component tàctic, el major nombre de jugadors (atacants/defensors) dificultarà la relació per la gran quantitat d'estímul a discriminar durant el joc, i també, l'aparició de rols¹, ja que en F7 es produeixen fins a 5 rols diferents i al F11 fins a 7.

Referents a l'espai:

El domini de l'espai és una tasca molt complexa per als joves que s'inicien en la pràctica del futbol. Això és comprensible pel fet que no posseeixen una lectura de joc suficientment desenvolupada i perquè presenten una reduïda visió perifèrica, aspectes que no els permetran cobrir espais de joc de grans dimensions (Pacheco, 2007). El mateix autor afirma que, en F11 les grans distàncies a recórrer, juntament amb la insuficient potència dels membres inferiors, fan que els joves estiguin poc preparats a donar respostes en aspectes físics i motors dins d'aquests espais, sobretot pel que fa als llargs i repetits esprints. Altrament, aquest fet implica una baixa incidència de joc proper a l'àrea de la porteria, i una precoç especialització en les demarcacions, com també es veuen afectats els canvis d'orientació, les passades en profunditat, els remats des de fora de l'àrea i el joc de cap.

Lapresa, Arana i Navajas (2001), Arana, Lapresa, Garzón i Álvarez (2004), Lapresa, et al. (2006) i Arana (2011) estudien quina és la modalitat més adequada pels nens d'11, 12 i 13 anys, i arriben a la conclusió que el nen té una major profunditat en el joc en les modalitats de F7 i F9, sent la primera on s'aprecia una major competència per part dels jugadors. Fins i tot, també van observar dificultats en el nen en la modalitat de F11, respecte a les altres dues, referents a l'amplitud del joc, mostrant diferències significatives en l'execució de refusos, passades fallades i passades en llarg. En darrer lloc, els mateixos autors, en l'estudi realitzat al 2004, esmenten que en F11 hi ha tendència a perdre la possessió en la mateixa zona on s'ha iniciat, i que en F7 la major part d'accions que comencen en el sector de seguretat acaben al de finalització.

¹ Rol fent referència a demarcació dels jugadors al camp. Una demarcació és la zona que correspon a la posició teòrica d'un jugador sobre el camp (WordReference, 2018).

Tot seguit Lapresa, Arana i Garzón (2006) esmenten que en F7 l'origen de les jugades tendeixen a ser a camp propi, en el sector de seguretat i en el carril central, concretament a la zona 2. En canvi, en F11 l'origen acostuma a ser a camp rival, al sector de finalització i sobretot en el carril lateral, on predominen accions iniciades a la zona 7, fet que s'observa la dificultat de l'equip que té pilota de dominar l'espai de joc quan és pressionat per l'equip contrari.

En el mateix estudi es constata que en F7 es produeix una progressió espacial del joc des del camp propi cap a camp rival en les jugades finalitzades, ja que en aquesta disciplina es tendeix a finalitzar en el sector de definició i al mateix carril on s'ha iniciat, per tant des de zona 8, així que es constata la capacitat del nen d'abastar tot el camp en profunditat. En canvi en F11 es tendeix a finalitzar les jugades des del mateix sector on s'han iniciat, i concretament des dels carrils laterals, predominant un altre cop la zona 7.

Referents a la tècnica:

D'entrada, tal com esmenta Pacheco (2007) i Amatria (2015), el F7 permet un major enriquiment futbolístic dels joves jugadors per mitjà d'un augment del nombre de situacions de defensa i d'atac, i del major nombre de contactes a la pilota. En aquest sentit, Pacheco (2004, citat a Casáis, Domínguez i Lago 2009) esmenta que el nombre de conduccions és la meitat a F11 que a F7, i que el nombre de tirs és més del 75% en F7 que en F11. En aquest últim aspecte, Práxedes et al. (2017) afirmen que l'acció de llançament en F11 disminueix de forma considerable ja que les dimensions del terreny de joc fan que la pilota circuli menys prop de l'àrea, i això disminueix les ocasions de tir. Així mateix, Lapresa, Arana i Navajas (2001) esmenten que hi ha un major nombre de regats en F11 que en F7, i Costa i Fernandes (1998, citats a Pacheco, 2007), que en F7 hi ha un major nombre de gols que en F11.

Thomas (1994, citat a Práxedes et al., 2017) senyala que una alta participació amb pilota no garanteix l'assoliment de les accions tècniques, però sí que facilita el seu desenvolupament. Tanmateix, Maxwell (2006, citat a Práxedes et al., 2013) i Almeida et al. (2013), afirmen que el fet de tenir més participació en el joc, augmenta el nombre de responsabilitats personals i argumenten que la millora i el desenvolupament de les estructures de coneixement i de les habilitats tècniques del joc podrien dirigir al jugador a la consecució del rendiment expert.

2.2. Contextualització de la fase ofensiva del joc

Segons Castelo (1999: 113):

El proceso ofensivo representa una de las fases fundamentales del juego de fútbol. Este proceso está objetivamente determinado <<por el equipo que se encuentra en posesión de la pelota, con la intención de obtener un gol, sin infringir las leyes del juego>>.

Tanmateix López López (2003) defineix el joc col·lectiu ofensiu com el “conjunt d'accions individuals i col·lectives realitzades pels jugadors de l'equip que es troben en possessió de la pilota amb la finalitat de desplegar-se i desenvolupar les seves funcions ofensives amb la màxima eficàcia possible”.

D'altra banda, Ardá i Casal (2003) esmenten que el procés ofensiu representa una de les dues fases fonamentals del joc, potser la més important i significativa, ja que és a partir d'aquesta quan podem aconseguir l'objectiu del joc, marcar gol.

A més a més, Ardá i Casal (2003) presenten dos plantejaments tàctics dins del procés ofensiu:

1. Progrèssió-finalització: després de la recuperació de la possessió de la pilota, l'objectiu serà progressar cap a la porteria contrària ràpidament, per aconseguir la finalització.
2. Mantenir la possessió de la pilota: es considera un mitjà per poder accedir a l'últim objectiu. Permet mantenir la iniciativa en l'atac, controlar el ritme del joc, sorprendre a l'adversari o recuperar-se físicament.

Per tant, el joc col·lectiu ofensiu comença en el moment que l'equip recupera la possessió de la pilota i acaba quan la perd, s'anota un gol o la pilota surt fora dels límits del terreny de joc.

2.2.1. Moments de joc

Un cop contextualitzada la fase ofensiva del joc, cal dir que el futbol, entès com un sistema complex, no pot fragmentar-se en parts separades, però, poden distingir-se fases o processos diferenciats. Tal com esmenta Bayer (1986, citat a González, 2013), existeixen dues grans fases que depenen de la possessió o no de la pilota. Des d'aquesta vessant, diferenciarem la fase d'atac, protagonitzada per l'equip que té pilota, i la fase de defensa, protagonitzada per l'equip sense la possessió de pilota.

En canvi, Amiero (2007) assegura que no existeix la separació entre atac i defensa, defensant que el joc és una acció continuada, en la qual s'hi poden distingir quatre moments interrelacionats:

- El moment ofensiu: Quan l'equip té la possessió de la pilota.
- La transició atac-defensa: Moment que l'equip posseïdor de la pilota la perd.
- El moment defensiu: Quan l'equip no té la possessió de la pilota.
- La transició defensa-atac: Moment que l'equip defensor recupera la possessió de la pilota.

Seguint aquesta última idea, els autors Lotina i Domínguez (2006) reconeixen l'existència d'aquests moments esmentats, tot i que consideren que la transició atac-defensa pot formar part del moment defensiu, i la transició defensa-atac pot formar part del moment ofensiu.

D'altra banda, Dietrich (1978, dins d'Andújar i Casais 2015), en la seva anàlisi estructural sobre el joc de futbol, defineix tres fases fonamentals del procés ofensiu:

- La construcció del procés ofensiu: consisteix en el desplaçament de la pilota cap a les àrees vitals del terreny de joc. Es comprèn de circulacions, combinacions i accions tàctiques individuals i col·lectives amb l'objectiu de fer progressar la pilota cap a zones de finalització.
- La creació de situacions de remat: l'objectiu és intentar assegurar la desorganització del mètode defensiu adversari i crear els propòsits més avantatjosos, per l'assoliment immediat de l'objectiu del joc.
- El remat: en aquesta fase es culmina tot el treball de l'equip amb l'objectiu d'obtenir el gol. Es desenvolupa en una zona restringida per l'espai (reduït) i el temps (pressió elevada dels adversaris).

Així doncs, per aquest treball, basant-nos en les idees dels autors esmentades anteriorment, distingirem entre:

- Joc col·lectiu ofensiu: Seguint els moments d'Amiero (2007), englobarà el moment ofensiu i el de transició defensa-atac, per tant, des del moment en el qual es recupera la pilota fins al que es perd.
- Joc col·lectiu defensiu: Englobarà el moment defensiu i el de transició atac-defensa (Amiero, 2007), des de la pèrdua de la possessió de la pilota fins que es torna a recuperar.

2.2.2. Rols sociomotors en el joc col·lectiu ofensiu

Hernández Moreno (1994, citat a González, 2013) diferencia rols i subrols dels jugadors segons la fase en què es trobin del joc. D'acord a aquest autor, un rol sociomotor és "la situació de joc assumida per un jugador a la que se li associen una sèrie de funcions o accions i decisions pròpies del joc que el diferencien d'un altre o altres jugadors, tot el que ell i només ell pot realitzar aquelles determinades funcions o accions i decisions". El mateix autor diferencia tres rols sociomotors:

- Jugador amb pilota.
- Jugador de l'equip amb pilota.
- Jugador sense pilota.

A més a més, Hernández Moreno (1994, citat a González, 2013) esmenta que segons el rol del jugador, aquest serà capaç d'assumir determinants subrols sociomotors, presentats a la següent taula:

Subrols sociomotors del jugador amb pilota.	Subrols sociomotors del jugador de l'equip amb pilota.	Subrols sociomotors del jugador de l'equip sense pilota.
- Posar en joc la pilota.	- Avançar cap a l'atac.	- Tornar a la defensa.
- Avançar amb la pilota.	- Ocupar una posició al sistema.	- Ocupar una posició del sistema.
- Protegir la pilota.	- Desmarcar-se.	- Fintar.
- Avançar per fer gol.	- Fintar.	- Temporitzar.
- Temporitzar.	- Ampliar espais.	- Reduir espais.
- Fintar.	- Reduir espais.	- Anticipar-se.
- Ampliar espais.	- Ajudar al company.	- Ajudar a un company.
- Reduir espais.	- Demanar pilota.	- Entrar i/o carregar a un adversari.
- Situar-se en posició de sistema.	- Rebre pilota.	- Interceptar, rebutjar o desviar la pilota.
- Dirigir el joc.	- Dirigir el joc.	- Recuperar la pilota.
- Perdre la pilota.	- Esperar.	- Esperar.
- Fer una falta.	- Fer una falta.	- Fer una falta.
- Rebre una falta.	- Rebre una falta.	- Rebre una falta.

Taula 5: *Subrols sociomotors ofensius del jugador.* González (2013).

D'altra banda, Lago (2000) realitza una classificació més extensa sobre els rols esmentats anteriorment, però, d'acord a la proximitat dels jugadors a la zona activa d'on es troba la pilota. D'aquesta manera esmenta sis rols sociomotors:

- Jugador amb pilota.
- Jugador sense pilota de l'equip posseïdor de la pilota al CDJ.
- Jugador sense pilota de l'equip posseïdor de la pilota fora del CDJ.

- Jugador sense pilota de l'equip no posseïdor de la pilota que s'oposa de forma directa al jugador amb la possessió de la pilota.
- Jugador sense pilota de l'equip no posseïdor de la pilota al CDJ.
- Jugador sense pilota de l'equip no posseïdor de la pilota fora del CDJ.

En definitiva, la naturalesa tàctica al futbol depèn de la interrelació dels elements estructurals que desencadenen diferents moments del joc i que a la seva vegada determinen múltiples rols sociomotors que el jugador ha d'assumir i actuar en conseqüència (González, 2013). D'aquesta manera, i seguint la idea del mateix autor, el coneixement dels moments del joc i els rols sociomotors ens ajudaran a comprendre amb més facilitat els principis i mitjans tàctics del futbol.

3. Contextualització i justificació de la investigació

Tal com esmenta Práxades, Sevil, García-González, Moreno i Del Villar (2017) és cert que en els últims 10-15 anys s'han produït estudis sobre la incidència que tenen els canvis de reglament en el comportament tàctic del jove futbolista, sent especialment necessaris aquells que a l'hora de fonamentar empíricament les característiques que ha de tenir la competició (Lapresa, Arana, Garzón, Egüén i Amatria, 2008, citat a Práxades, et al., 2017), però, la base científica d'aquests segueix sent molt pobra, i en particular sobre el futbol (Lapresa et al., 2006; Lapresa et al., 2010).

La pràctica esportiva no sempre es troba adaptada al nivell de desenvolupament del nen, i és habitual trobar futbolistes en etapes de formació desenvolupant una pràctica esportiva més propera a la professional que a la formativa (Lapresa, Arana, Ugarte i Garzón, 2009).

Tal com diu Lapresa, Arana i Garzón (2006), pel simple fet que els nens participin en activitats esportives no es desprenen beneficis potencials per al seu desenvolupament físic, psíquic i social, ja que, si els adults decideixen que el nen s'adapti a les exigències augmentades de l'esport dels més grans, amb una clara orientació cap al resultat, la pràctica esportiva desencadenarà més perjudicis que no pas beneficis.

Un dels motius principals d'aquesta falta d'adaptació és la pressa per apropar als joves futbolistes a l'àmbit professional, el que fa que vagi en contra de la seva formació tàctica i d'una major participació en el joc (Lapresa et al., 2009).

El que he tractat d'observar amb aquest estudi és les diferències que es produeixen en la fase ofensiva entre el F7 i el F11 en base a la participació i la tècnica del jugador, i d'acord a l'espai d'intervenció d'aquest, analitzant diverses variables dels tres àmbits esmentats.

4. Marc metodològic

En el següent apartat hi trobarem l'explicació del cas pràctic plantejat per a l'estudi, amb la pregunta de la recerca, la hipòtesi i els objectius, juntament amb la justificació de l'estudi, i tota la informació referent als materials i mètodes utilitzats.

4.1. Informació del marc general

Tenint en compte les fases de la planificació teòrica de la investigació científica, es seguiran els següents punts en el procés d'investigació (Gutiérrez-Dávila i Oña, 2005):

- Identificació, delimitació i contrastació del problema.
- Formulació i verificació de la pregunta i de la hipòtesi.
- Recollida de dades.
- Anàlisi, discussió i comunicació dels resultats.

4.1.1. La pregunta de la recerca

Qualsevol procés d'investigació comença amb una pregunta sobre alguna cosa que es desconeix. Aquesta pregunta se la denomina problema, el qual és un dels determinants més importants de qualsevol investigació científica (Rudé, 2014). Certament, per tal d'elaborar els problemes, caldrà conèixer detingudament la història i les peculiaritats del problema i dels seus problemes associats. Per tant, s'haurà de realitzar una recerca bibliogràfica, discussió amb companys i/o investigadors i elaborar la història del problema (Pereda, 1987, citat a Rudé, 2014).

La pregunta que s'ha formulat prèviament a la realització d'aquest estudi i que s'ha volgut obtenir una resposta ha estat:

- Quina diferència hi ha entre la fase ofensiva del joc entre l'aleví de segon any (F7) i l'infantil de primer any (F11) amb els jugadors del Vic Riuprimer REFO F.C.?

4.1.2. La hipòtesi

Dins d'una investigació basada en el mètode científic, la hipòtesi és una solució temptativa al problema que ha donat lloc a la investigació, en l'enunciat de la qual han d'estar expressats els resultats que s'espera trobar i la relació que existeix entre les variables que es manipulen i les que s'estudien (Pereda, 1987, citat a Rudé, 2014).

La hipòtesi ha de ser una proposició general empírica, on una sola dada o experiència no és suficient per a la seva formulació. A més a més, les dades en les quals es basa

necessiten un suport teòric per poder constituir-se en la hipòtesi, no pot ser una simple intuïció. D'altra banda, han de ser fets no subjectes, fins al moment, a l'experiència. Tanmateix, han de ser fets empíricament contrastables mitjançant procediments objectius i corregibles a la vista de nou coneixement (Gutiérrez-Dávila i Oña, 2005).

La hipòtesi general del meu estudi és:

- Existeix un canvi molt notable en la fase ofensiva entre l'últim any de F7 i el primer de F11 referent a la tècnica, la utilització de l'espai i la participació del jugador.

4.1.3. Els objectius

Mitjançant la pregunta de recerca i la hipòtesi plantejada a l'inici d'aquest apartat, he pogut establir un seguit d'objectius. D'aquests, primer n'he creat un de general, i seguidament tres d'específics, a assolir al finalitzar el meu estudi.

Objectiu general:

- Comparar les característiques del procés ofensiu en les dues modalitats existents actualment en la FCF (F7 i F11).

Objectius específics:

- Analitzar la participació durant la fase ofensiva en les modalitats de F7 i F11.
- Analitzar la utilització de l'espai durant la fase ofensiva en les modalitats de F7 i F11.
- Analitzar la utilització de la tècnica durant la fase ofensiva en les modalitats de F7 i F11.

4.2. Material i mètodes

En el següent apartat es desenvolupa informació referent al tipus de disseny de l'estudi, la mostra analitzada, els instruments de registre, les variables a analitzar, l'anàlisi dels registres sobre l'obtenció de les dades i els aspectes ètics per fer possible la recerca.

4.2.1. Disseny

La metodologia utilitzada és la quantitativa i deductiva, ja que estem davant d'un anàlisi numèric de dades. Mitjançant l'anàlisi observacional dels 6 partits s'han extret unes dades que assumeixen una realitat social única i objectiva, la qual busca relacions causals mitjançant evidències científiques.

Pel que fa al nombre total de partits analitzats, un total de 6, 3 per categoria, esdevé una mostra significativa, ja que és la mateixa que utilitzen Lapresa, Arana i Garzón (2006) en la seva investigació entre F7, F9 i F11, una recerca molt similar a la meua.

D'acord a la metodologia observacional, esdevé molt important en l'àmbit de l'esport, ja que des de la vessant del contingut, ofereix la possibilitat de donar resposta a objectius molt diversos. Entre d'altres, permet valorar la pràctica tant de l'acció de joc com dels resultats, o concedir un control quantitatiu i qualitatiu d'errors tècnics i tàctics tant de jugadors com d'equips (Anguera i Hernández, 2013). Tal com esmenta Anguera (2009), aquesta metodologia té un immens potencial en l'estudi del comportament humà i esportiu, ja que es desenvolupa en contextos naturals o habituals, i consisteix en un procediment científic que, en funció dels objectius plantejats, posa de manifest el succés de conductes perceptibles, per a procedir al seu registre organitzat mitjançant un instrument elaborat específicament i utilitzant els paràmetres adequats.

A més a més, Gutiérrez-Dávila i Oña (2005) esmenta que la metodologia observacional pot abordar la cerca de relacions de dependència entre variables, però, tot i així, moltes recerques d'aquesta tipologia tenen una aspiració descriptiva, com és el cas del meu estudi.

D'altra banda, segons Anguera (1988, citat a Lapresa, Arana i Garzón, 2006):

La metodologia observacional és el procediment encaminat a articular una percepció deliberada de la realitat manifesta amb la seva adequada interpretació, tot copsant-ne el significat, de manera que mitjançant un registre objectiu, sistèmic i específic de la

conducta generada de forma espontània en un determinat context, i una vegada s'ha sotmès a una adequada codificació i anàlisi, ens proporcionen resultats vàlids dintre d'un marc específic de coneixement (p.36).

Tanmateix, s'ha escollit la metodologia quantitativa perquè penso que és la més precisa per aquest tipus d'estudi, que pretén ser totalment objectiu amb les accions de joc, i quantificar-les de manera que en pugui extreure uns resultats. De la mateixa manera, Gutiérrez-Dávila i Oña (2005), tracten la investigació quantitativa:

El fenómeno de estudio se simplifica, atendiendo un número de conductas o eventos (variables) medibles, definidos operativamente antes del proceso de observación, donde se obtienen las relaciones, en forma de hipótesis, entre ellas y se verifican estadísticamente. Sus principales ventajas son la objetividad (intersubjetividad) y la replicabilidad, manteniendo la situación observada total independencia con respecto al observador y permitiendo que distintos observadores midan lo mismo (p. 157).

L'objectiu de la recerca és tangible, i tal com diu el positivisme, assumeix que els comportaments poden ser observats, mesurats i analitzats a partir de nombres (Matamoros, 2016). A més a més, en la investigació també s'utilitza el mètode hipotètic – deductiu, ja que prèviament s'ha formulat una hipòtesi la qual s'ha pogut comprovar al finalitzar l'estudi amb l'anàlisi dels partits.

L'objecte d'estudi ha set el grup en un àmbit natural, on els esportistes es troben en competició, sense cap tipus d'interferència per part de l'investigador (Gutiérrez-Dávila i Oña, 2005), ja que s'ha realitzat per mitjà d'un anàlisi sobre la gravació del vídeo. A més a més, segons Gréhaigne (2001) les competicions han de constituir el tema principal de les investigacions realitzades en el terreny de l'esport, ja que proporcionaran no únicament informació quantitativa, sinó també qualitativa. És per això que pel que fa a l'anàlisi de F7 s'han utilitzat partits de la lliga regular, on l'aleví A (AA) competeix en el Grup 2 de la Preferent, dins la FCF. D'altra banda, per analitzar els partits de F11 s'ha utilitzat el torneig Mediterranean International Cup en la seva edició del 2018, on l'equip competirà juntament amb l'aleví C (AC) del mateix club dins la categoria D (Aleví F11) i el grup G.

Tant els partits de F7 com els de F11 els he gravat personalment, i en la primera modalitat, s'han escollit tots els partits com a local, tot i que no en jornades consecutives, ja que la meteorologia no m'ho ha permès. D'acord als partits de F11, per motius logístics i personals, es va haver d'utilitzar la gravació d'un partit de

preparació del torneig, no oficial, contra un equip infantil de la comarca, així doncs, els terrenys de joc varien en els tres partits.

4.2.2. La mostra

La mostra utilitzada per l'estudi és l'AA del club del qual formo part com a entrenador, el Vic Riuprimer REFO F.C., on són jugadors nascuts el 2006, i que en la competició regular dins de la FCF competeixen al grup 2 de la categoria Preferent.

Per tal d'escollir la mostra es va realitzar un mostreig intencional o mostreig per convivència, ja que segons Anguera, Arnau, Ato, Pascual i Vallejo (1995, citat a Lapresa, Aranda i Garzón, 2006), la mostra no pretén representar la població per tal de generalitzar resultats sinó obtenir més dades per ampliar la informació existent. Des d'aquest punt de vista, l'aleví A és l'equip amb més nivell del club dins la disciplina del F7, i també de la comarca, a més de ser jugadors que pertanyen a la generació que l'any vinent deixaran de jugar a F7 per fer el salt al F11.

El total de la mostra la conformen 11 jugadors, dels quals 10 són jugadors de camp i 1 porter, amb edats d'11 i 12 anys, tot i que tots són nascuts als 2006. En aquest sentit, són subjectes que entrenen tres dies a la setmana, sempre a les mateixes instal·lacions, la Zona Esportiva Municipal de Vic, més el partit del cap de setmana, on com a locals disputen els partits en un terreny de joc diferent, el Municipal El Rieral, de Santa Eulàlia de Riuprimer.

Consegüentment, a l'utilitzar partits del MIC, l'equip s'ajunta amb l'aleví C del mateix club, el qual competeix a la 1a Divisió Grup 4, i són un total d'11 subjectes, dos dels quals són porters, i on tots els membres també són nascuts el 2006, entrenen els mateixos dies que l'AA, en les mateixes instal·lacions i disputen els partits com a locals en el mateix terreny de joc.

D'altra banda, els partits que s'han utilitzat com a mostra han estat, per part del F7, els partits de la segona volta referent a les jornades 18, 20 i 24, on l'equip els ha disputat tots com a local, i pel que fa a la mostra de partits de F11, s'han utilitzat en primer lloc, un partit preparatori per al torneig, i el segon i tercer partit classificatori de grup. Així doncs, els partits analitzats es poden visualitzar a la taula 6.

Finalment, segons Ávila (2001), el mostreig no és probabilístic, fent referència al fet que aquest tipus es basa en diferents procediments que no són aleatoris. I a més a més, comenta que la mostra és no probabilística incidental, ja que selecciona un grup

de persones que és de fàcil accés. Com a conseqüència d'aquest tipus de mostra, els resultats obtinguts no podran ser transferits al total de la població, sinó únicament a la mostra seleccionada, tot i que, segons Rodríguez (2005):

Quando no es posible medir cada uno de los individuos de una población se toma una muestra representativa de la misma. La muestra descansa en el principio de que las partes representan al todo y por tal, refleja las características que definen la población de la cual fue extraída, lo que nos indica que es representativa; es decir, que para hacer una generalización es necesario tomar una muestra representativa (p.82).

F7		F11	
25/02/201 8 10:00	JORNADA 18: VIC RIUPRIMER REFO – EC GRANOLLERS	22/02/201 8 18:30	1R PARTIT: FB VOLTREGANÉS - VIC RIUPRIMER
11/03/201 8 11:15	JORNADA 20: VIC RIUPRIMER REFO – CE MERCANTIL	29/03/201 8 13:00	2N PARTIT: VIC RIUPRIMER – UNO SPORTS ACADEMY (JAP)
14/04/201 8 10:00	JORNADA 22: VIC RIUPRIMER REFO – CF MOLLET	29/03/201 8 19:00	3R PARTIT: VIC RIUPRIMER – CF L'ESCALA.

Taula 6: *Relació de partits analitzats.* Elaboració pròpia.

4.2.3. Instrument de registre

En aquest apartat, s'exposarà quins han set els instruments que s'han utilitzat per tal de dur a terme l'estudi, i recollir les dades des de les quals posteriorment s'exposaran unes conclusions que permetran validar l'assoliment o no de la hipòtesi i dels objectius. Els instruments que s'han utilitzat han set:

- **Ordinador per enregistrar les dades:** MacBook Pro Retina 13" (2014). Programari: macOS Sierra 10.12.6; Processador: 2,6 GHz Intel Core i5; Memòria 8 GB 1600 MHz DDR3; Disc d'arrencada Macintosh HD; Gràfics Intel Iris 1536 MB.
- **Reproductor de vídeo per visualitzar els partits:** QuickTime Player.
- **Tableta per visualitzar els partits:** iPad Air 2 Wi-Fi de 16GB (2016).

- **Programa informàtic per registrar les dades de l'anàlisi dels partits, mitjançant la fitxa d'anàlisi Ad hoc:** Microsoft Excel 2011 per a Mac; Programari 14.1.0.

Seguidament es mostra la fitxa d'anàlisi Ad hoc, de creació pròpia, en què es plasmaran les accions i les seves característiques en els diversos partits:

MODALITAT		EQUIP ANALITZAT		EQUIP RIVAL		DIA		HORA		CAMP	
PARTICIPACIÓ	Nº PASSEDES POSSESIÓ										
	Nº JUGADORS X POSSESIÓ										
ESPAI	ZONA FINALITZACIÓ										
	ZONA INICI										
	ZONA DE PÈRDUA										
	CANVIS ORIENTACIÓ	DIRECTE									
INDIRECTE											
TÈCNICA	Nº DE TIRS										
	TIRS AMB GOL										
	FORMA DE PÈRDUA DE LA PILOTA										

Graella 1: Graella de registre dels partits. Elaboració pròpia.

En l'encapçalament de la fulla hi trobem 5 ítems per tal contextualitzar el partit a analitzar, i seguidament, en referència dels objectius i als àmbits d'estudi de la recerca, hi trobem tres grans blocs: participació, espai i tècnica, dels quals s'hi despleguen variables més específiques que es trobaran definides en el següent apartat.

4.2.4. Variables a analitzar

En aquest apartat hi hauran explicades totes les variables que s'han analitzat en els anàlisis dels partits. Aquestes estaran dividides en tres àmbits: la participació, l'espai i la tècnica. D'aquests, s'han analitzat:

D'acord a la participació:

- El nombre de passades en cada possessió.
- El nombre de jugadors que intervenen en cada possessió.
- El nombre de possessions per partit.

Pel que fa a l'espai:

- La zona de finalització de les jugades.
- La zona d'inici de les jugades.
- La zona de pèrdua de la pilota.
- El nombre de canvis d'orientació.

Finalment, en referència a la tècnica:

- El nombre de tirs a porteria.
- El nombre de tirs amb consecució de gol.
- El nombre de pèrdues de pilota per equip.
- Forma de pèrdua de la pilota (passada, regat, conducció, control o interrupció reglamentària).

A continuació es fa una descripció detallada de cada variable per tal d'entendre de manera objectiva l'anàlisi d'aquestes.

De la participació:

En primer lloc, definirem la possessió com un dels trets fonamentals del procés ofensiu, on consistirà a mantenir la pilota amb la finalitat de ser un mitjà per aconseguir fer gol (Castelo, 2009). En el present estudi comptabilitzarem com a possessió la realització de mínim dues passades, indiferentment de la zona del camp en la que es troba l'equip possessor de la pilota.

De l'espai:

Seguidament, per tal de poden identificar les zones on és finalitza o s'inicia les jugades, o on es perd la pilota, s'ha emprat la divisió de camp utilitzada per Castelo (2009) on en primer lloc, projectant dues línies longitudinals que uneixen les àrees de les porteries, formen tres carrils de joc: Un central, amb l'espai delimitat per la projecció de les línies laterals de les àrees, i dos carrils laterals, amb l'espai delimitat per la projecció de les línies laterals de l'àrea i les línies laterals del terreny de joc (Figura 1). A més a més, també s'estableixen sectors, projectant dues línies que subdivideixin en parts iguals els dos migs camps, formant quatre sectors de joc: El sector defensiu o de seguretat, zona preferentment ocupada per jugadors d'acció defensiva, el sector del mig camp defensiu o de creació en camp propi, on existeix cert equilibri entre la seguretat i el risc que comporta l'execució de qualsevol acció tècnica-tàctica, el sector del mig camp ofensiu o de creació en camp rival, on existeix cert equilibri en el risc de la recerca de desequilibrar de forma clara l'organització

defensiva, i finalment, el sector ofensiu o de definició, que és la zona on s'acostumen a acabar les grans combinacions i circulacions tàctiques buscant ruptures en l'organització defensiva adversària (Figura 2).

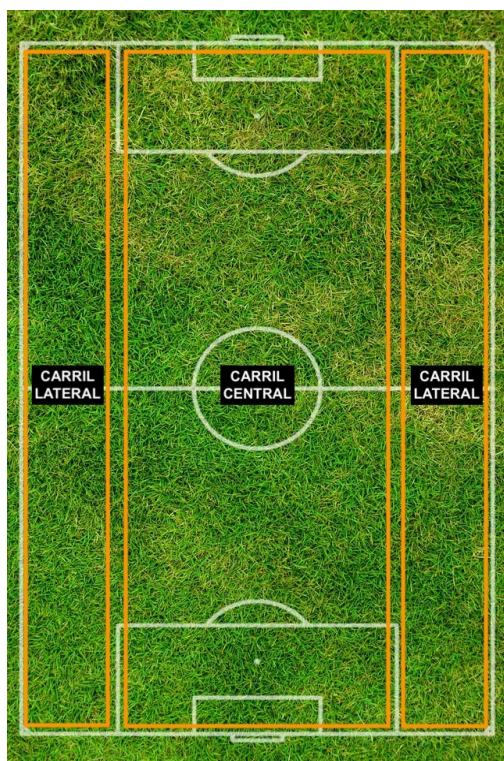

Figura 1: Divisió del camp per carrils.
Castelo (2009).

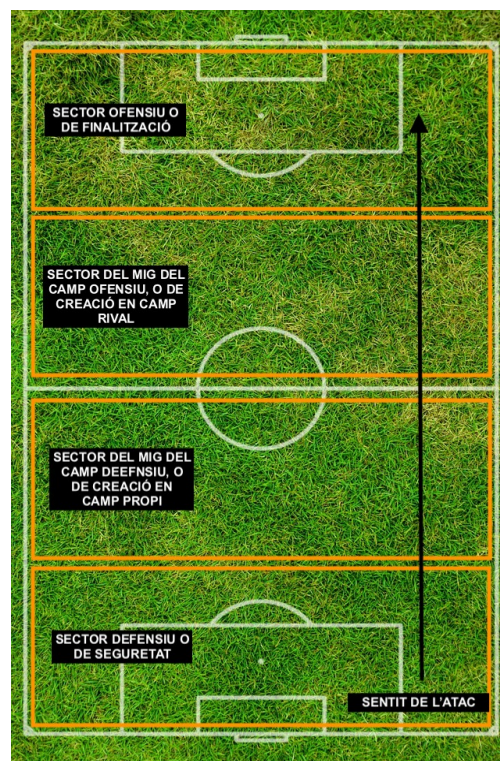

Figura 2: Divisió del camp per sectors.
Castelo (2009).

Per utilitzar nomenclatures en referència als espais de joc, i facilitar l'anàlisi amb la fulla *Ad hoc*, utilitzaré l'emprada per Lapresa, Arana i Garzón (2006), que es basen en la usada per Castelo (2009) i em permetrà enregistrar les 12 zones amb més facilitat. Podem visualitzar-la en la següent figura:

Sentit de l'atac →			
Zona de seguretat esquerra (Zona 1)	Zona de creació esquerra -camp propi- (Zona 4a)	Zona de creació esquerra -camp rival- (Zona 4b)	Zona de definició esquerra (Zona 7)
Zona de seguretat central (Zona 2)	Zona de creació central -camp propi- (Zona 5a)	Zona de creació central -camp rival- (Zona 5b)	Zona de definició central (Zona 8)
Zona de seguretat dreta (Zona 3)	Zona de creació dreta -camp propi- (Zona 6a)	Zona de creació dreta -camp rival- (Zona 6b)	Zona de definició dreta (Zona 9)

Figura 3: Divisió del camp per zones. Lapresa, Aranda i Garzón (2006).

Tanmateix, entenem com a finalització la fase del procés ofensiu que està objectivada per l'acció tècnic-tàctica individual del remat, que culmina amb tot el treball de l'equip

en la cerca del gol (Castelo, 2009). Per tant, com a remat, Moreno (2003) el defineix com qualsevol enviament de la pilota sobre la porteria contraria amb la intenció d'aconseguir fer gol. Per finalitzar, qualsevol superfície de contacte és vàlida si la seva execució no modifica les lleis del reglament, tot i que cal dir que les superfícies més comunes són el peu i el cap.

D'altra banda, per quantificar la zona d'inici de les jugades, es tindrà en compte el lloc on s'inicia una possessió, per tant mínim dues passades, i per quantificar la zona de pèrdua, s'ha utilitzat aquell espai del camp on el jugador perd la possessió de la pilota, ja sigui perquè li ha robat el rival o perquè l'ha perduda per una interrupció reglamentària (fora, falta o fora de joc).

Per quantificar que és un canvi d'orientació, tal com esmenten Sans i Frattarola (2009), és quan el possessor de la pilota gira aquesta des d'una zona poblada de jugadors a una despoblada amb avantatge espacial. Aquest podrà ser directe, si és amb un únic desplaçament de pilota, o indirecte si es fa mitjançant un canvi de passades curtes de diferents jugadors. En el present estudi es comptabilitzaran les dues tipologies, i a més a més, s'establirà canvi d'orientació quan la pilota canviï de carril, d'un lateral a l'altre lateral amb menys densitat de jugadors.

De la tècnica:

A l'hora d'establir el nombre de tirs a porteria, tal com esmenta Castelo (2009), es comptabilitzaran aquelles accions realitzades pel jugador sobre la pilota amb l'objectiu d'introduir la pilota a la porteria contraria, i només es comptabilitzaran com a gol aquelles que l'àrbitre dona com a vàlides, i no els gols anul·lats, aquells que no hagin pujat al marcador perquè prèviament s'ha xiulat falta o fora de joc.

En últim lloc, per tal d'establir les accions tècniques-tàctiques individuals que poden forçar una pèrdua de pilota ens basarem amb Castelo (1999 i 2009). Aquest esmenta les accions tècnic-tàctiques que tenen per objectiu la conservació/progressió de la pilota, i les que tenen per objectiu la comunicació. En les primeres, estableix: la recepció/control, la protecció, la conducció, el regat, el remat i la simulació, i en les segones estableix l'acció de la passada. De totes aquestes només he seleccionat les que penso que són més significatives per tal d'analitzar amb major facilitat la fase ofensiva del joc, i alhora les més senzilles de visualitzar, com són la passada, el control, la conducció i el regat. Seguidament definiré aquests conceptes perquè quedin més clars:

- Per passada entendrem l'acció de relació i comunicació material establerta entre dos jugadors del mateix equip (Castelo, 1999). Per tant, comptabilitzaré com a passada les accions que el possessor de pilota tingui la intenció de comunicar-se amb un company.
- Per control entendrem la recepció de pilota efectuada per un jugador que la rep dels seus companys per mitjà d'una passada, o dels adversaris per mitjà d'una interceptació (Castelo, 2009). Per tant, comptabilitzaré el control com els contactes després de rebre la pilota (màxim dos) amb la intenció de recepcionar-la.
- Per conducció entendrem l'acció de desplaçament controlat de pilota en un espai de joc per part del jugador, amb la intenció de progressar cap a porteria i/o temporitzar l'acció ofensiva amb l'objectiu de crear les condicions més favorables per l'evolució del joc (Castelo, 2009). Per tant, com a conducció comptabilitzaré les accions de més de dos tocs de pilota amb la intenció de progressar en el joc o de temporitzar l'acció ofensiva.
- Per regat entendrem l'acció de superar un adversari directe amb la pilota perfectament controlada (Castelo, 2009). Per tant, com a regat comptabilitzaré les accions amb més de dos tocs de pilota, tenint el control d'aquesta, i amb la intenció de superar un rival directe.
- A més a més, tindrè en compte si el possessor de la pilota perd aquesta d'acord a una interrupció reglamentària, que estarà regida per si el jugador amb el domini de la pilota rep una falta per part d'un adversari o si el receptor rep en fora de joc.

4.2.5. Anàlisi de dades

Per tal de portar a terme la investigació el primer que es va fer fou la gravació dels 3 partits en cada modalitat, on en tots els casos s'ha buscat una zona de les instal·lacions que permetés veure al màxim el terreny de joc. A més a més, referent a la filmació, s'ha intentat, sempre que fos possible, moure el mínim la càmera, i quan s'ha fet, el focus d'atenció ha set la pilota, el jugador que interacciona amb ella, i els jugadors propers.

Seguidament, al llarg de l'evolució del marc teòric i metodològic de la recerca, es va desenvolupar el document *Ad hoc* utilitzat per enregistrar les dades i les variables, que s'ha creat especialment per aquesta investigació.

Un cop elaborada la fitxa d'observació, i per tal d'analitzar els partits, he funcionat amb dos aparells: Un Macbook pro per enregistrar les dades per mitjà de l'Excel, i un iPad Air 2, per visualitzar els partits gràcies al reproductor Quick Time Player. Cal esmentar que l'ordre d'anàlisi dels partits fou cronològic, a més de primer els de F7 i posteriorment els de F11, tanmateix que per cada un d'aquests esdeveniments s'utilitzava una fulla *Ad hoc* diferent.

Així doncs, d'acord a l'anàlisi de cada partit, un cop es tenia llest l'iPad amb el reproductor de vídeo encès juntament el partit corresponent, i el Macbook, amb l'arxiu *Ad hoc* i l'Excel obert, es procedia a l'anàlisi de la fase ofensiva de l'equip corresponent. Cada cop que l'equip aconseguia la possessió de la pilota (més de dues passades), es començava a contar, i just després que l'equip perdia la pilota, i que l'equip contrari enllaçava una passada o l'aconseguia treure de la zona de pèrdua, es premia pausa, i es tornava a visualitzar tota l'acció per corroborar que les dades apuntades eren correctes, per tant, cada possessió es visualitzava mínim dues vegades (tres fins i tot, si hi havia dubtes, sobretot amb les possessions de més de 5 passades). Després de cada acció, quan el vídeo estava parat, s'apuntava en la fulla *Ad hoc* els resultats obtinguts.

Esdevinguts en aquest punt, es seguia amb l'anàlisi del total del partit reproduint les mateixes accions citades fins al moment, i quan aquest s'acabava, es guardava el document *Ad hoc*. Per al pròxim partit, se n'obria un de nou. Finalment, amb els 6 fulls de registre, es van poder extreure uns resultats i analitzar-los estadísticament.

4.2.6. Aspectes ètics

En primer lloc, tal com esmenta Anguera i altres (2000, citat a Lira, 2014), hi han d'haver uns requisits mínims que ha de complir un estudi realitzat mitjançant la metodologia observacional, els quals són:

- L'espontaneïtat del comportament que implica l'absència de consignes o de la preparació de la situació.
- Producció d'una conducta en contextos naturals, sense intromissions.
- Tractament prioritàriament d'estudis que siguin ideogràfics.
- Elaboració d'instruments *Ad hoc* que responguin ajustadament al marc teòric i a la realitat.
- Continuïtat temporal en l'observació.

D'altra banda, segons Gutiérrez-Dávila i Oña (2005:104), “les normes ètiques estan relacionades amb els drets de les persones i l'accés públic a la mesura, on tot estarà regulat per l'Agència de Protecció de Dades”. Tanmateix, al tractar-se d'un estudi amb éssers humans, es respectaran els criteris ètics del comitè responsable i els que es deriven de la declaració de Hèlsinki de 1975, esmenada el 1983, on també es va fer redactar una carta de presentació al club, per donar l'autorització per tal de dur a terme la investigació, i una altra a nivell individual per a cada jugador de la mostra. Aquests últims documents es podran trobar a l'annex, en l'apartat 11.1, i s'han basat en els utilitzats en la investigació realitzada per Rudé (2013).

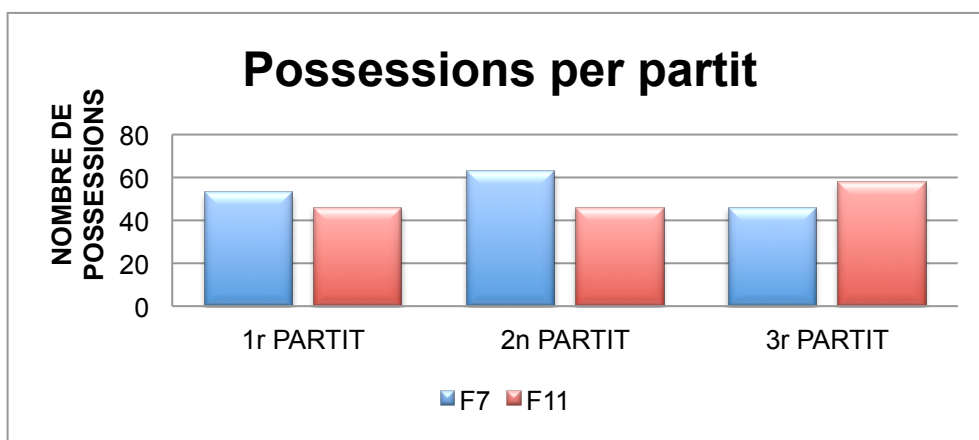
5. Resultats

En aquest apartat hi hauran explicats tots els resultats en relació a les variables que s'han analitzat en els anàlisis dels partits. Aquestes, com s'han comentat anteriorment, estaran dividides en tres àmbits: la participació, l'espai i la tècnica. Totes les taules referents als gràfics les podem visualitzar en l'apartat 11.2 de l'annex, amb les dades extretes dels partits, on les fulles d'anàlisi *Ad hoc* per visualitzar-los es poden trobar en l'apartat 11.3, també en l'annex.

5.1. Referents a la participació

En aquest apartat hi trobem informació referent a les possessions que es donen per partit, al nombre de passades per possessió, als jugadors que hi intervenen i el nombre de passades en les jugades que acaben amb finalització.

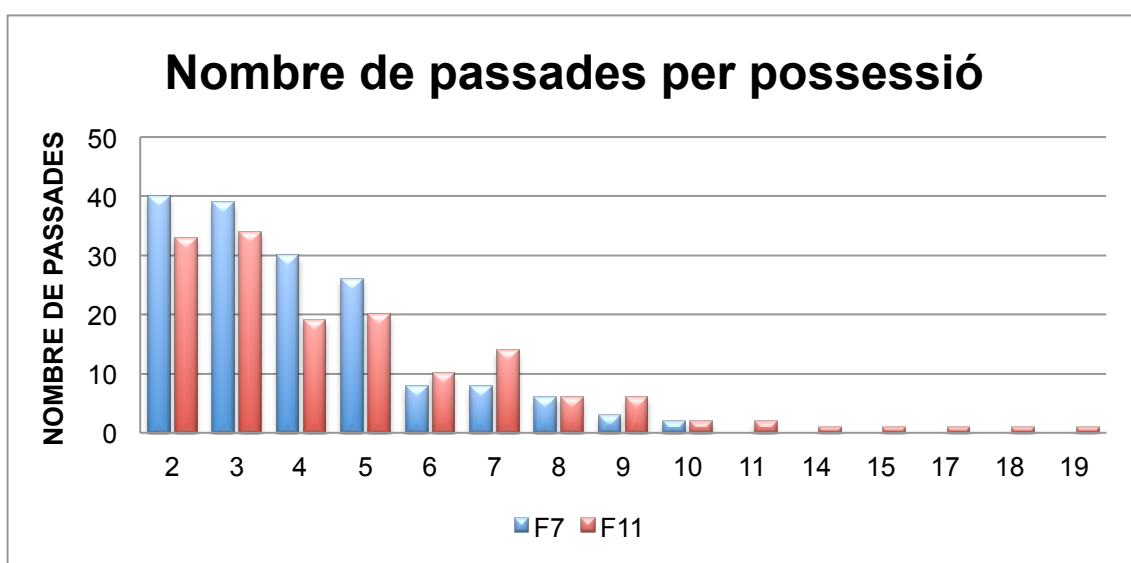
En primer lloc, referent al nombre de possessions per partit, tal com podem observar al gràfic 1, en general és força igualat en cada modalitat, ja que la mitjana en F7 és de 54 per partit, i en F11 de 50, per tant, la diferència és molt baixa.

Gràfic 1: *Possessions per partit.* Elaboració pròpia.

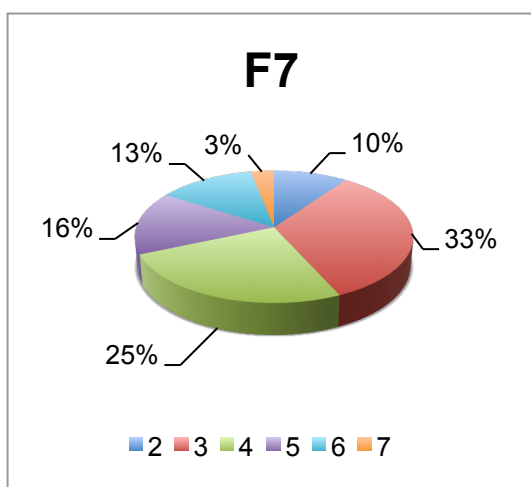
D'altra banda, referent al nombre de passades en cada possessió, tal com observem al gràfic 2, el resultat segueix sent força igualat, on en F7 hi ha un gran predomini de 2, 3, 4 i 5 passades, i on mai es sobrepassen les 10, i al F11, predomina també predomina les 2, 3, 4 i 5, i fins i tot s'assoleixen varies vegades les 7 passades. També cal dir que en aquesta última modalitat, en alguna ocasió s'ha arribat a enllaçar fins a 14, 15, 17, 18 i 19 passades consecutives sense que el rival interceptes la pilota. Acabant aquest punt, la mitjana de passades en F7 és de 4 i en canvi al F11 és de 5.

Pel que fa als jugadors que intervenen en les possessions, plasmat als gràfics 3 i 4, en F7 hi ha un clar domini de 3 i 4 jugadors, i on la mitjana total és de 4, el que significa que per mitjà en cada possessió participen el 57% dels jugadors. D'altra banda, en F11 les freqüències de jugadors més repetides són 3, 4 i 5, i la mitjana total s'esdevé en aquest últim valor, el que significa que en cada possessió intervenen el 45,5% dels jugadors.

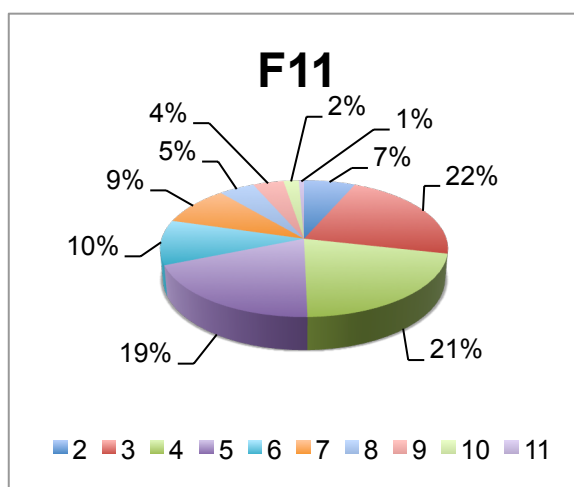

Gràfic 2: Nombre de passades per possessió. Elaboració pròpia.

Jugadors que intervenen en cada possessió:

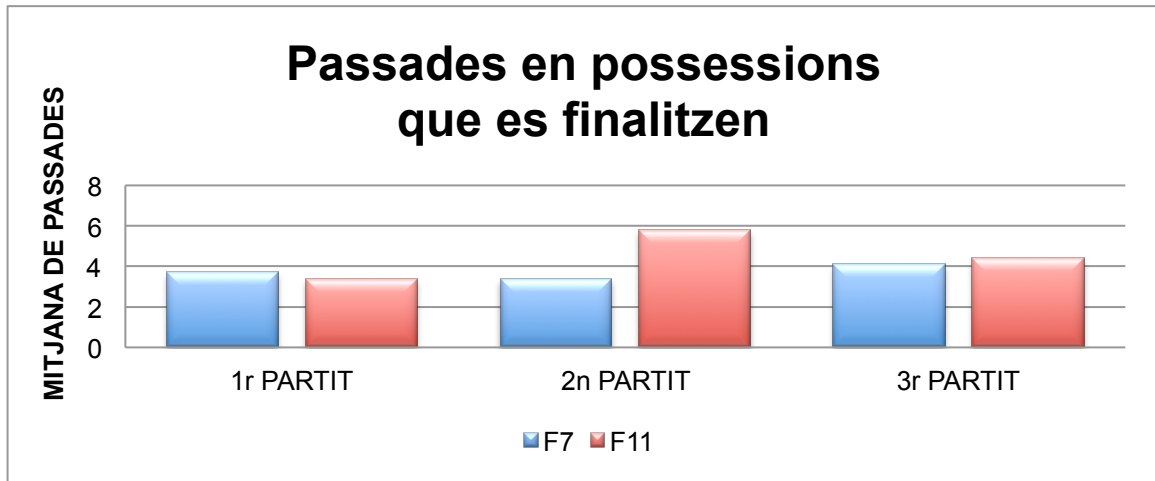

Gràfic 3: Jugadors que intervenen en les possessions de F7. Elaboració pròpia.

Gràfic 4: Jugadors que intervenen en les possessions de F11. Elaboració pròpia.

Finalment, en aquest apartat es presenta la mitjana de passades en les accions que acaben amb finalització, com podem veure en el gràfic 5, i observem que amb F7 tenen més facilitat per acabar les jugades que amb F11, ja que la mitjana en la primera modalitat és de 3,5 passades i en la segona de 4,5.

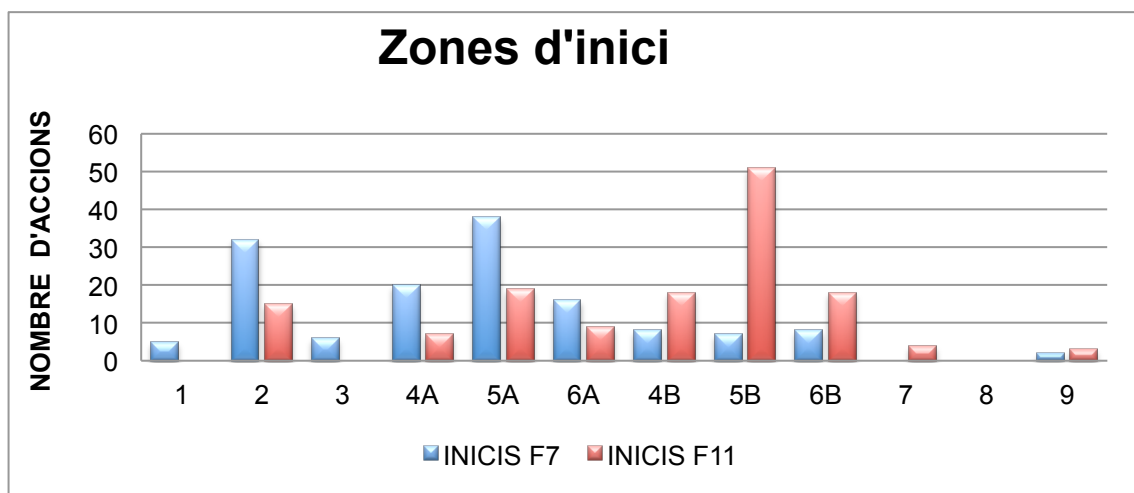

Gràfic 5: Nombre de passades per possessió. Elaboració pròpia.

5.2. Referents a l'espai

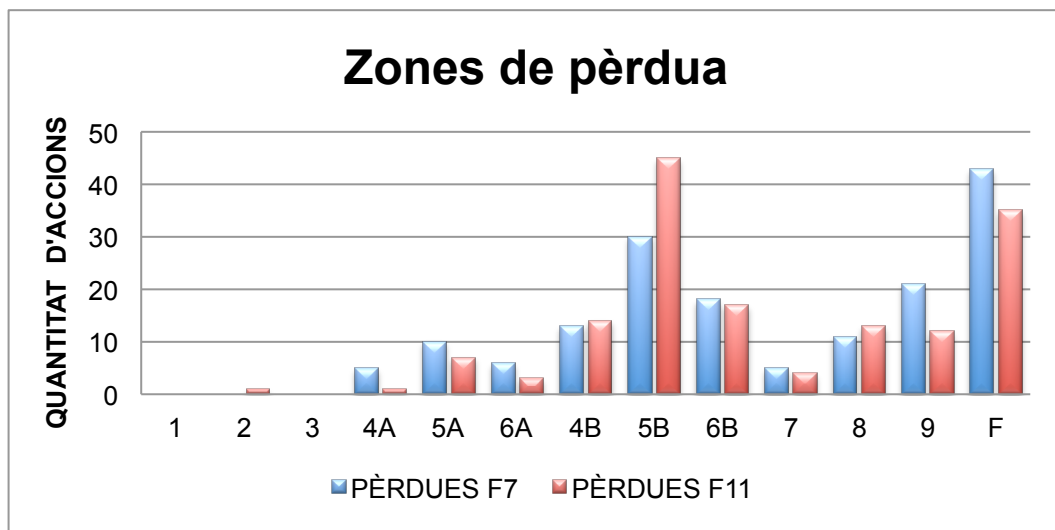
En aquest apartat s'hi presenten els resultats referents a les zones d'inici, pèrdua o finalització de les jugades, les relacions entre les zones d'inici i pèrdua, i aspectes relacionats als canvis d'orientació.

En primer lloc, podem observar que en F7 majoritàriament s'inicien les jugades en la zona 2 i 5A, les dues situades en el carril central i al propi camp, en canvi, al F11 s'inicien majoritàriament a la zona 5B, també en el carril central, però a camp contrari. D'altra banda cal destacar que a tant a F7 com F11, el nombre d'inicis al sector de finalització és molt baix, i en canvi, al sector de seguretat, en F7 es donen força inicis, però amb F11 pràcticament no.

Gràfic 6: Zones d'inici de les possessions. Elaboració pròpia.

Pel que fa a les zones de pèrdua de pilota, en les dues modalitats hi predominen les zones que es situen en camp contrari, sobretot les del sector de creació en camp rival (4B, 5B i 6B). Focalitzant-ho en la modalitat de F7, en el sector de seguretat no s'han enregistrat cap pèrdua, i tant en el sector de creació en camp propi com en el de finalització, se'n realitzen més que en l'altra modalitat (sobretot les zones 5B, 6B i 9). Pel que fa a F11, la gran majoria de pèrdues (38,5%) s'esdevenen en la zona 5B, al carril central i a camp rival. A més a més, cal afegir que un 23% de les possessions acaben amb finalització a porteria.

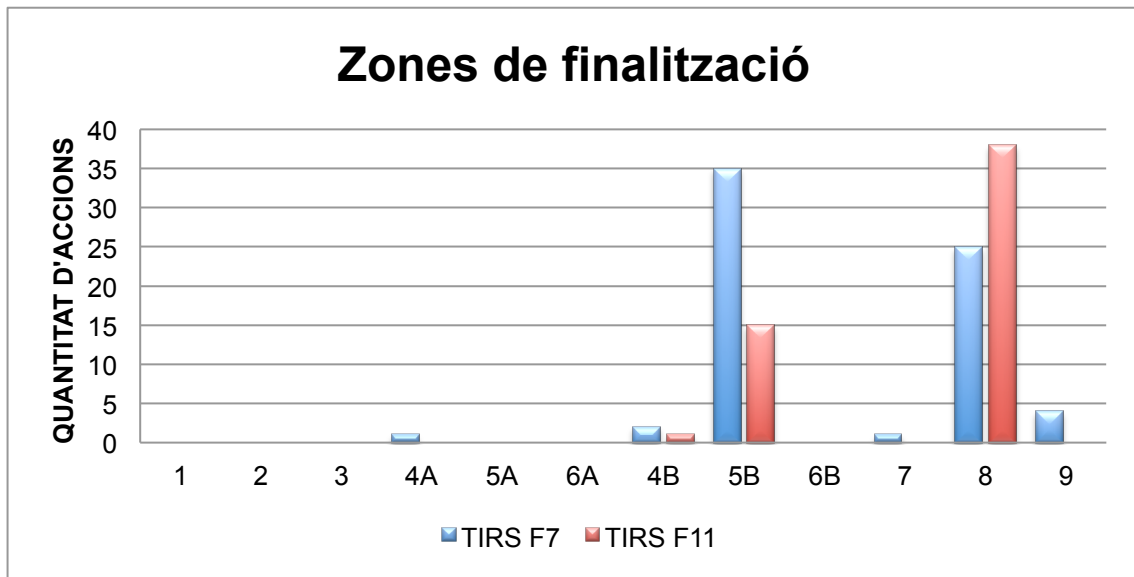

Gràfic 7: Zones de pèrdua o finalització de les possessions. Elaboració pròpia.

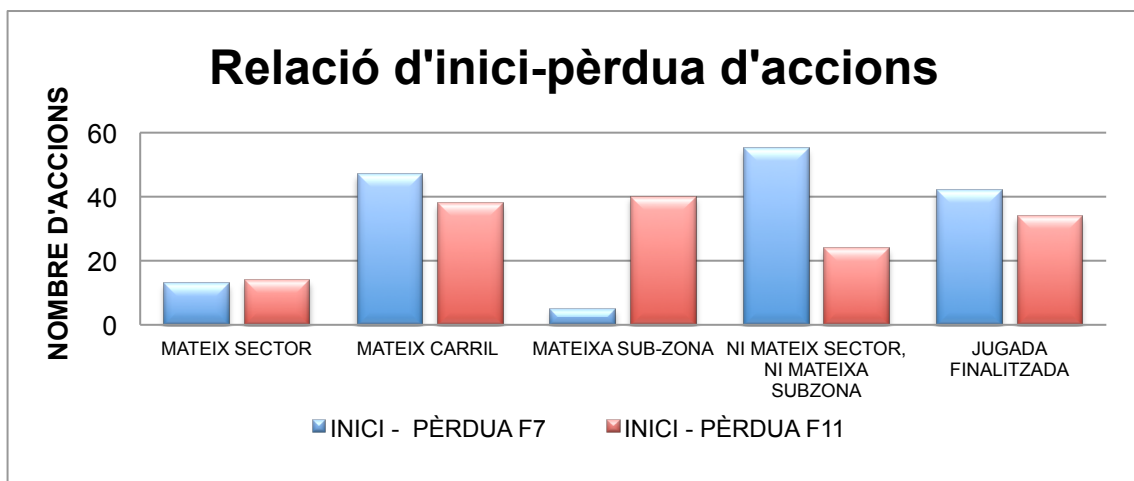
D'acord a les zones de finalització, hi ha força diferències entre les dues parts, com podem visualitzar al gràfic 8. En primer lloc, només trobem una ocasió, i és en F7, que no es finalitzi des del camp contrari i, la gran majoria dels xuts (88% en F7 i 98% en F11) es realitzen des del carril central (zones 5B i 8). Tot i això, la diferència rau en què el 70% dels xuts en F11 són des de la zona 8, dins l'àrea rival, i en canvi, en F7 el 51% són des de la zona 5B i el 37% des de la zona 8. Per tant, a F11 es té més tendència a xutar des de dins l'àrea, i a F7 el predomini de tirs es troba des de fora l'àrea.

Seguint en aquesta dinàmica, pel que fa a la relació entre zones d'inici i pèrdua del rival, podem visualitzar els resultats en la següent pàgina mitjançant el gràfic 9, on observem que els percentatges estan força igualats i no mostren diferències en les jugades que es finalitzen i inicien en el mateix sector o el mateix carril, tot i que hi ha un major predomini d'aquestes últimes (29% en F7 i 25,5% en F11).

La diferència més gran recau en les jugades que s'inicien i es finalitzen en la mateixa subzona, ja que en F7 tan sols és un 4% i en canvi en F11 és un 27%. Cal esmentar que, en F7 hi han moltes jugades que es perden en carrils o sectors on s'han iniciat (34%), i en canvi a F11 aquest percentatge és força més baix (16%).

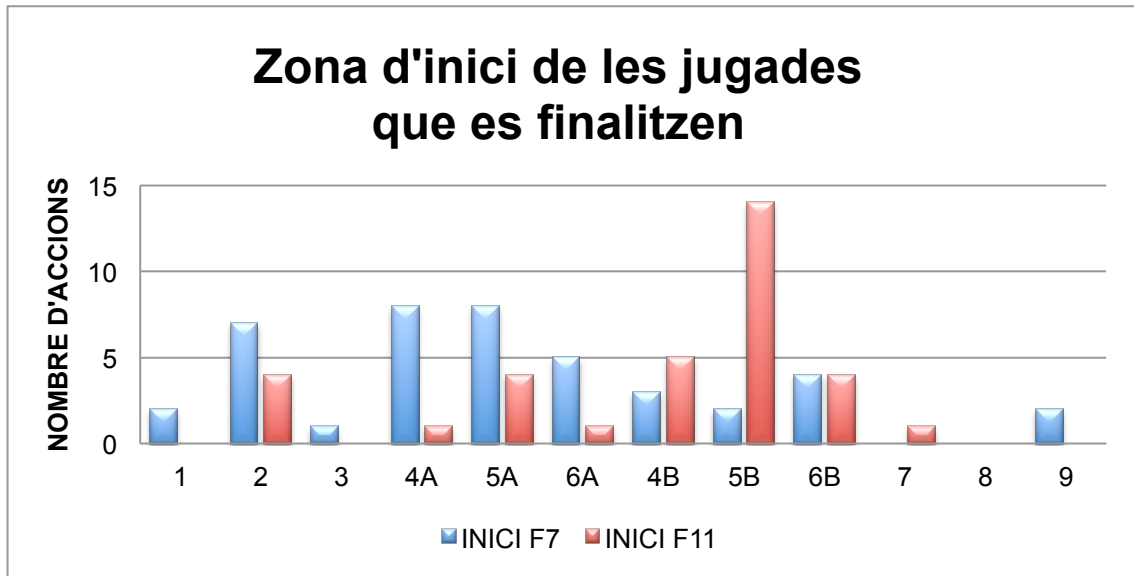

Gràfic 8: Zones de finalització de les possessions. Elaboració pròpia.

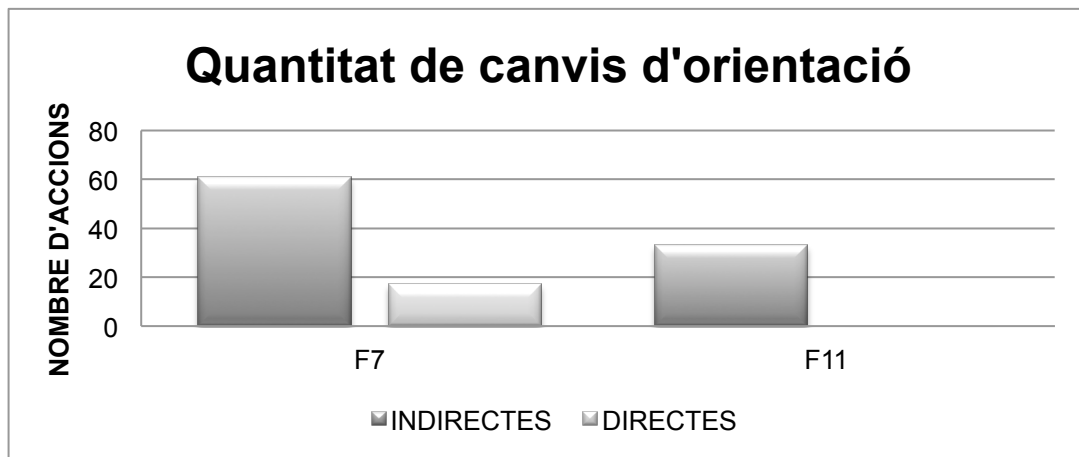
Gràfic 9: Relació d'inici-pèrdua d'accions. Elaboració pròpia.

Seguint amb l'enregistrament de zones, tal com es pot veure en el gràfic 10, pel que fa a la zona d'inici de les jugades que es finalitzen, hi ha força diferència entre les dues modalitats, ja que en F11 un 85% de les jugades que es finalitzen s'inicien des dels sectors de creació tant en camp propi com en rival, i en canvi, a F7, un 24% s'inicien des del sector de seguretat (i d'aquest percentatge, un 70% és des de la zona 2), i un 50% des del sector de creació a camp propi, per tant, tan sols un 26% s'inicien a camp rival.

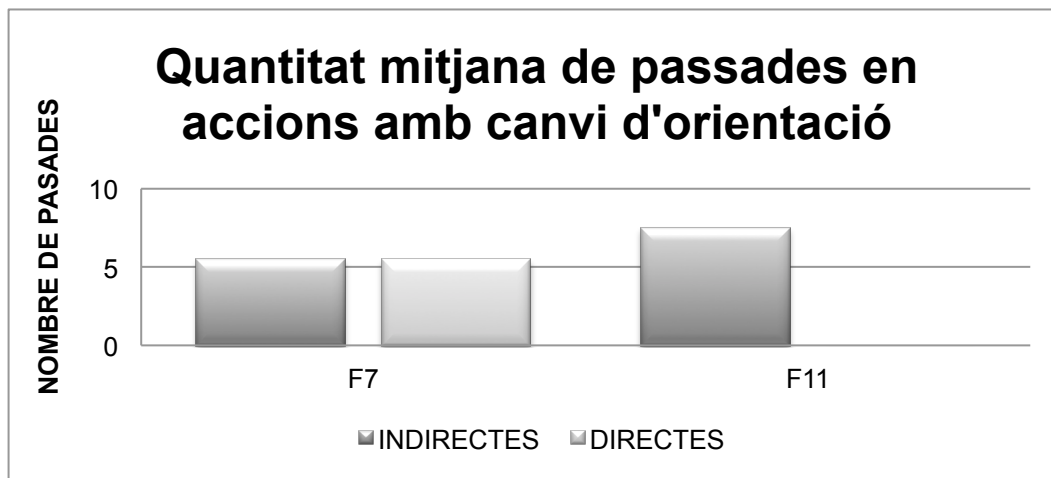
Gràfic 10: Zones d'inici de les jugades finalitzades. Elaboració pròpia.

Obrint un aspecte nou com són els canvis d'orientació, s'aprecia una gran diferència entre les dues modalitats (Gràfic 11). En primer lloc, perquè en F11 no s'ha enregistrat cap canvi d'orientació directe, a diferència de F7 que s'esdevenen 5,5 de mitjana per partit. D'altra banda, pel que fa als indirectes, s'han enregistrat un total de 61 pel F7 i 33 pel F11, el que es pot representar amb una mitjana dels tres partits per: 20,5 a F7 i 11 a F11.

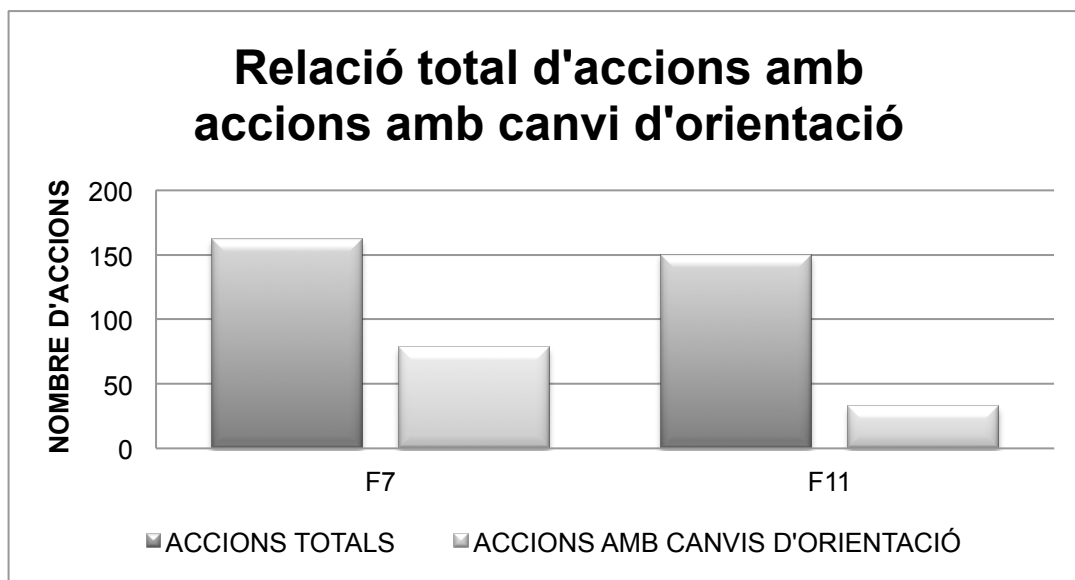
Gràfic 11: Quantitat de canvis d'orientació. Elaboració pròpia.

Seguint amb el mateix fil, pel que fa a la quantitat mitjana de passades en les possessions que s'aconsegueix canviar l'orientació del joc (Gràfic 12), en F7 no existeix diferència entre els canvis directes o indirectes, però si entre els indirectes de F7 i els de F11, ja que amb la primera modalitat s'enllacen de mitjana 5,5 passades i en canvi amb la segona 7,5.

Gràfic 12: *Quantitat mitjana de passades en canvis d'orientació.* Elaboració pròpia.

Per acabar amb aquest apartat, tal com observem al Gràfic 13, podem veure que en F7 en un 48% de les accions es realitza un canvi d'orientació, ja sigui directe o indirecte, i que en canvi en F11 tan sols succeeix en un 22% de les accions.

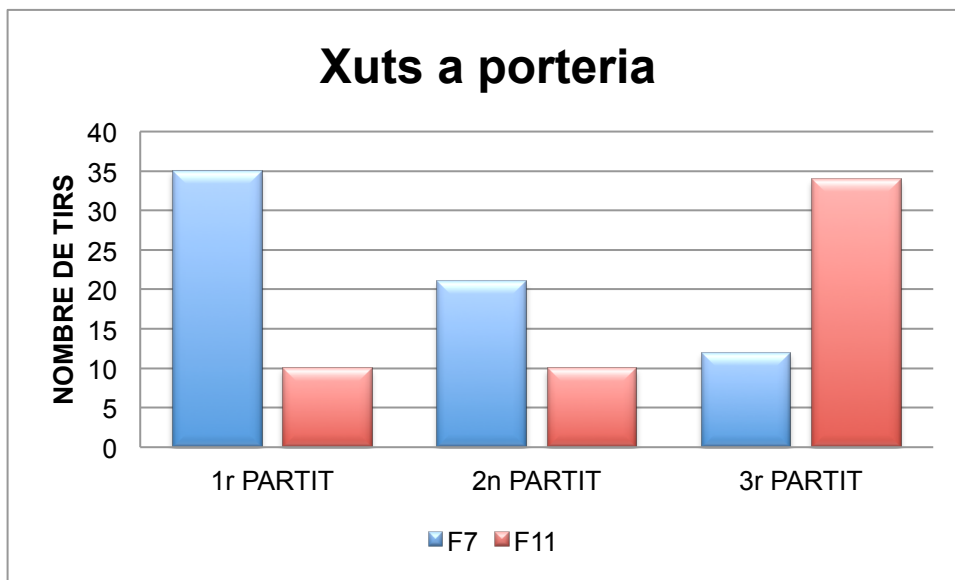

Gràfic 13: *Relació total d'accions amb accions amb canvis d'orientació.* Elaboració pròpia.

5.3. Referents a la tècnica

En aquest apartat es comentaran els resultats obtinguts en referència al nombre de tirs, quants d'aquests acaben amb gol, d'on procedeixen, i la quantitat de possessions que es finalitzen. A més a més, també es mostra les maneres de perdre la pilota.

En primer lloc, tal com veiem en el Gràfic 14, en els dos primers partits es registren molts més xuts en F7 que en F11, però en el tercer partit és a la inversa. Tot i això, el nombre total de xuts enregistrats en F7 és major que en F11, amb un total de 68 i 54 respectivament, el que fa una mitjana per partit de 22,5 en la primera modalitat i de 18 en la segona.

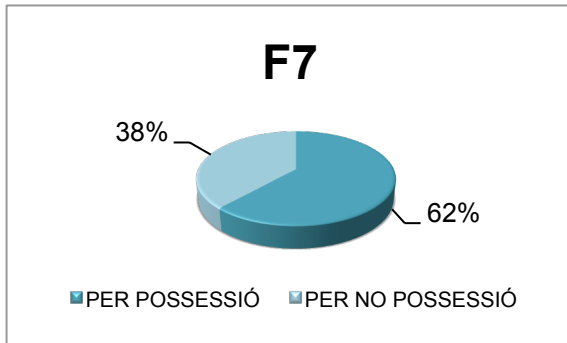

Gràfic 14: Xuts totals a porteria. Elaboració pròpia.

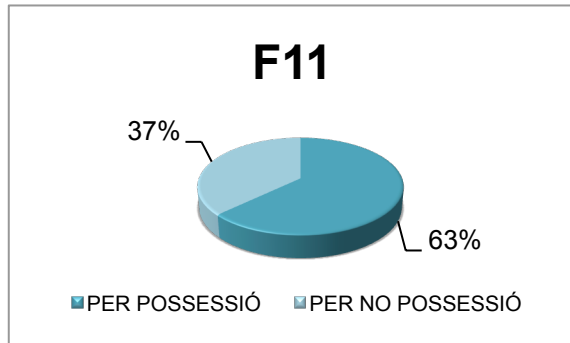
D'aquest total de xuts enregistrats comentat en el gràfic anterior, ara podem observar la seva procedència en els Gràfics 15 i 16 situats en la següent pàgina. En F7 un 62% dels xuts arriben per mitjà d'una possessió i en canvi el 38% restant es finalitzen abans d'enllaçar dues passades. En F11 els resultats pràcticament són calcats, ja que s'esdevenen un 63% i un 37% respectivament, per tant varia només un 1%, el que fa que no s'esdevinguin diferències significatives entre les dues modalitats.

Pel que fa al total de xuts que acaben amb gol (Gràfics 17 i 18), existeix una diferència notable entre les dues modalitats, ja que a F7 només s'han enregistrat un total de 8 gols en 68 tirs, el que fa que només un 11% dels xuts a porteria acabin amb gol. En canvi, en F11 s'han enregistrat un total de 17 gols en 54 tirs, el que fa que un 24% dels xuts siguin gol.

Procedència dels xuts

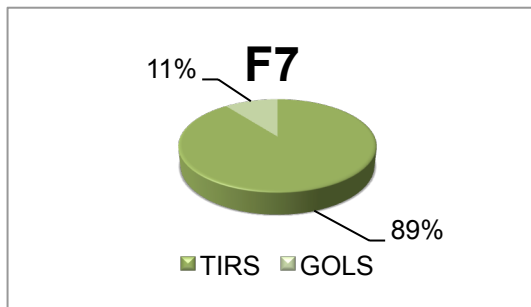

Gràfic 15: Procedència dels xuts en F7.
Elaboració pròpia.

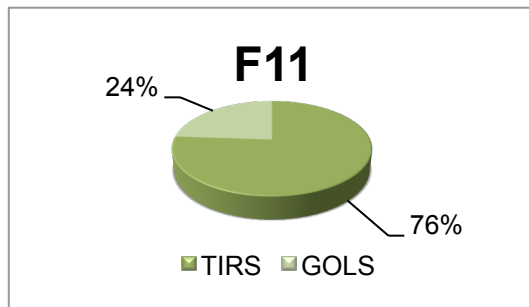

Gràfic 16: Procedència dels xuts en F11.
Elaboració pròpia.

Relació de xuts i gols

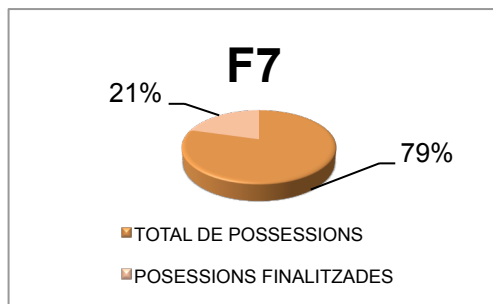
Gràfic 17: Relació del total de xuts i gols en F7.
Elaboració pròpia.

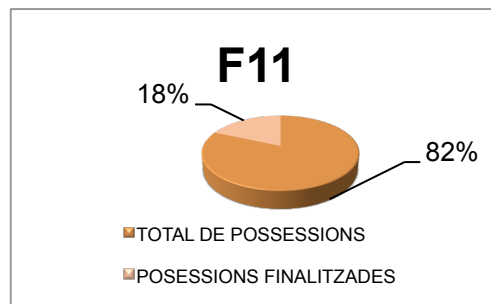
Gràfic 18: Relació del total de xuts i gols en F11.
Elaboració pròpia.

Per tancar l'aspecte dels tirs, en els Gràfics 19 i 20 podem observar la relació entre el total de possessions i les que acaben amb finalització. La diferència entre les dues modalitats és mínima, ja que en F7 de 162 accions registrades tan sols 42 acaben amb tir (21%), i en F11 de 150 accions, 34 acaben amb tir (18%).

Possessions que es finalitzen

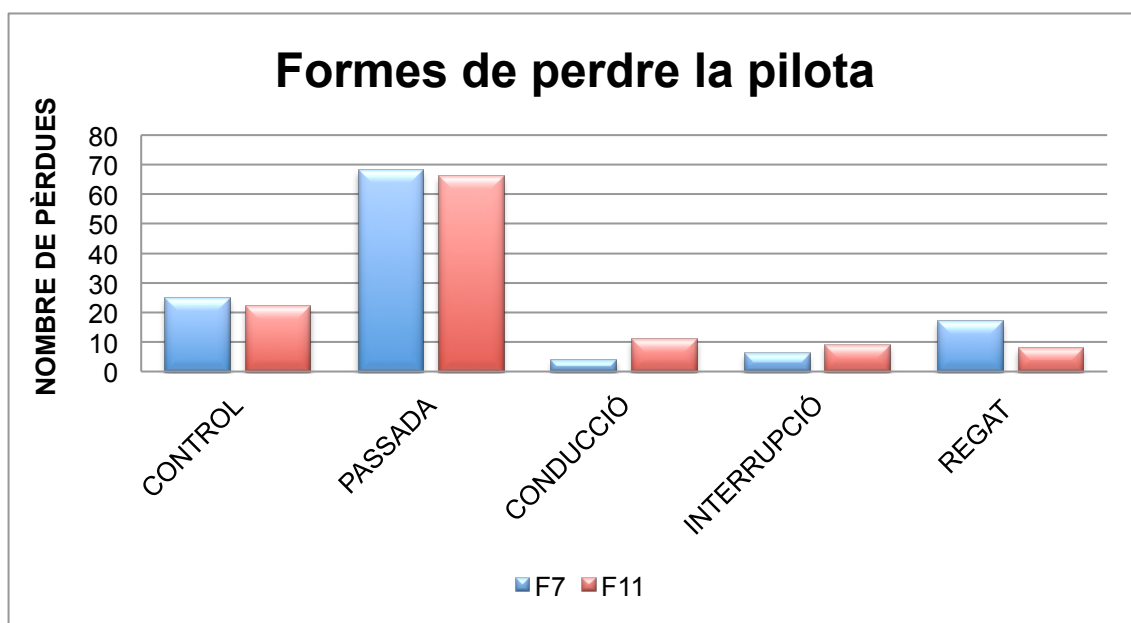

Gràfic 19: % Possessions finalitzades en F7.
Elaboració pròpia.

Gràfic 20: % Possessions finalitzades en F11.
Elaboració pròpia.

Finalment, per tancar l'últim apartat, en la Gràfica 21 podem observar les diverses formes de perdre la pilota. A simple vista, observem que la passada és l'acció tècnica més freqüent en aquestes, ja que esdevé un 56,5% de les pèrdues en F7 i un 57% en F11, percentatges molt similars en les dues modalitats. La següent acció tècnica amb major nombre de pèrdues és el control, ja que esdevé un 21% en F7 i un 19% en F11, altre cop resultats molt similars entre les dues disciplines. D'altra banda, on observem major diferència entre F7 i F11 és en relació a la conducció i al regat. En la primera modalitat només es registren 4 pèrdues per conducció (3,5%) i en la segona 11 (9,5%), i pel que fa al regat, he trobat 17 accions registrades en F7 (14%) i 8 en F11 (7%), per tant, en F7 hi ha més tendència a la pèrdua per regat i en F11 a la pèrdua per conducció. Per acabar, l'últim ítem a analitzar són les interrupcions reglamentàries on observem diferències poc significatives entre les dues modalitats, ja que en F7 esdevenen el 5% i en F11 el 8%.

Gràfic 21: *Formes de perdre la pilota en F7 i F11.* Elaboració pròpia.

6. Discussió

Per tal de contextualitzar els resultats obtinguts en la recerca amb la informació teòrica recercada en el marc teòric i fer-ne una relació, s'estableix el següent punt on es discutiran els resultats amb els conceptes tractats mitjançant la bibliografia cercada anteriorment.

En primer lloc, per determinar els nivells de participació en les dues modalitats, s'exposaran el nombre mitjà de possessions per partit, el nombre de passades mitjanes per cada possessió, i el total de jugadors que intervenen en aquestes, i es compararan amb els resultats obtinguts per Pérez i Vicente (1996, citats a Casáis, Domínguez i Lago 2009), els quals varen realitzar un estudi similar.

En aquest sentit, s'han enregistrat més possessions per partit en F7 que en F11 (54 i 50), de la mateixa manera com van determinar Pérez i Vicente, tot i que els resultats són inferiors en les dues disciplines (40 i 33). Així mateix, d'acord al nombre de passades per possessió, en F7 se'n realitzen fins a 4 de mitjana i en canvi al F11, 5, la qual cosa s'esdevé contradictòria amb el que mostren Pérez i Vicente (F7: 3,5 i F11: 2,6). Aquesta última dada pot estar influenciada, com moltes altres que es mostraran a continuació, pel fet que la mostra dels partits en la modalitat de F11 probablement no és l'adequada, ja que el nivell de l'equip rival està molt per sota del de l'equip analitzat.

Per finalitzar aquest apartat, el nombre de jugadors que intervenen en cada possessió de F7 és de 4, el que significa un 57% de l'equip, i en canvi en F11 és de 5, el que es tradueix en un 45,5% del total de l'equip, que tal com esmenta Amatria (2015), el major nombre de jugadors en F11 dificultarà la relació entre ells per la gran quantitat d'estímul a discriminar durant el joc, i produirà nivells de participació elevats en alguns jugadors i escassa participació en d'altres. Altrament, seguint la idea de Pacheco (2007) esmenta que en F11 no tots els jugadors participen en l'atac i la defensa i, juntament amb el fet que hi ha un menor nombre de contactes amb la pilota i que la participació dels jugadors es veu reduïda, disminueix la motivació del jugador en la pràctica. Així doncs, tal com diuen Casáis, Domínguez i Lago (2009) en referència al centre de joc (CDJ), en F7 tots els jugadors tenen possibilitat d'intervenció i l'activitat directa entre ells és constant, ja que tal com mostren els resultats, el percentatge de participació és major que a F11, i consegüentment la comunicació motriu es veu facilitada.

El següent punt a considerar fa referència a l'espai, el qual probablement és l'aspecte que genera més diferències entre les dues modalitats. Així doncs, pel que fa a les zones d'inici de les jugades, en F7 predominen les zones 2 i 5A, situades a camp propi i al carril central, i en canvi, al F11 predomina la 5B, situada també al carril central, però, al camp contrari. Lapresa, Arana i Garzón (2006), esmenten que en F7 l'origen de les jugades tendeix a ser a la zona 2, per tant, com en el meu estudi, però, en canvi a F11, a zona 7, la qual sí que es troba en camp contrari com la 5B, però, en el sector de finalització i en el carril lateral.

Pel que fa a les zones de finalització de les jugades, en F7 predomina majoritàriament les zones 5B i 8 (51% i 37% respectivament), les dues situades en el carril central, i en els sectors de creació en camp rival, i finalització, i en canvi, a F11 predomina clarament la zona 8, on un 70% dels xuts, es finalitzen des d'aquesta. Lapresa, Arana i Garzón (2006), esmenten que en F7 la zona més predominant per finalitzar les jugades és la 8, en el carril central, i en canvi, en F11, és la zona 7, també en el sector de finalització, però al carril lateral. En aquest sentit, Pacheco (2007) afirma que en F11, la insuficient potència dels membres inferiors fa que els joves estiguin poc preparats a donar respostes en aspectes físics i motors dins d'aquests espais, a més de l'augment del pes i talla de la pilota, i és per això que pràcticament tots els xuts es finalitzen des del sector de finalització, per la falta de força per poder xutar amb condicions des de fora de l'àrea.

Tanmateix, d'acord a la relació d'inici – pèrdua de les possessions, la diferència més significativa la trobem en el fet que en F7 tan sols un 4% de les jugades s'inicien i s'acaben en la mateixa subzona del camp, i en canvi, en F11 el percentatge augmenta fins a un 27%. Així doncs, Arana, Lapresa, Garzón i Álvarez (2004) esmenten que en F11 hi ha una tendència a perdre la possessió en la mateixa zona del camp on s'ha iniciat. Com també argumenten Casáis, Domínguez i Lago (2009), que en F11 hi ha una major dificultat per traslladar el CDJ, i Pacheco (2007) que a causa del gran nombre de jugadors en F11, s'impossibilita que cada jugador tingui una visió ampla de les situacions de joc, i les grans distàncies entre els companys, dificulten el joc col·lectiu i disminueixen la capacitat d'atenció en el joc del jugador.

També convé ressaltar les zones d'inici de les jugades que es finalitzen: En F7 un 44% s'inicien en camp propi, i concretant-ho, un 24% en el sector de seguretat, i en canvi, en F11, un 85% de les possessions que acaben amb tir a porteria s'inicien des de camp contrari. Això es pot justificar amb el que esmenta Costa i Garganta (1996, citat

a Amatria, 2015), els quals verifiquen les dificultats dels jugadors alevins per desenvolupar accions ofensives en la modalitat de F11, degut a l'esforç físic i mental que requereix les dimensions del camp, juntament amb el que comenten Arana, Lapresa, Garzón i Álvarez (2004) en què en F7 la major part d'accions que comencen en el sector de seguretat, acaben al de finalització. També Lapresa, Arana i Garzón (2006) constaten que en F7 es produeix una progressió espacial del joc des del camp propi cap a camp rival en les jugades finalitzades, ja que en aquesta disciplina es tendeix a finalitzar en el sector de finalització, així que es constata la capacitat del jugador d'abastar tot el camp en profunditat, i es demostra que en F7 el nen té una major profunditat en el joc que en F11. Els mateixos autors esmenten que en F11 es tendeix a finalitzar les jugades des del mateix sector on s'han iniciat, i concretament des dels carrils laterals.

Tot seguint, posant èmfasi als canvis d'orientació, d'indirectes trobem que en F7 s'enregistren fins a 20,5 per partit, i en canvi en F11 tan sols 11, ja que, segons Pacheco (2007) el domini de l'espai és una tasca molt complexa per als joves que s'inicien en la pràctica del futbol, i pel fet que no posseeixen una lectura de joc suficientment desenvolupada i presenten una reduïda visió perifèrica, acaben produint dificultats a l'hora de cobrir espais de joc de grans dimensions, és per això que existeixen menys canvis d'orientació en F11 que en F7. També, com comenten Lapresa, Arana i Navajas (2001) i Lapresa, Arana i Garzón (2006) s'observen dificultats en el nen en la modalitat de F11 respecte a la de F7 en referència a l'amplitud del joc, ja que apareixen diferències significatives en l'execució de refusos, passades fallades i passades en llarg. Això es pot lligar amb el fet que en F7 s'han enregistrat fins a 5,5 canvis d'orientació directes per partit, però en F11 cap. Aquí, Costa i Garganta (1996, citat a Amatria, 2015) verifiquen les dificultats en jugadors alevins per desenvolupar accions ofensives en F11 a causa de l'esforç físic i mental que requereix les grans dimensions del camp i Pacheco (2007) diu que en aquest sentit la disciplina de F11 queda desadaptada al nen pel fet que el jugador no té suficient potencia per a l'execució de passades en llarg i remats de llarga distància, lligat a les grans dimensions del camp.

Així doncs, pel que fa a la tècnica, amb relació al nombre de xuts, en F7 s'enregistren fins a 22,5 per partit, i en F11, 18. Tal com esmenta Prado i Nava (2007) el F7 afavoreix la presència d'accions ofensives respecte al F11. També Wein (1993, citat a Pacheco, 2007) diu que durant el transcurs d'un partit de F11 amb alevins era molt complicat trobar jugadors que realitzin un major nombre d'accions amb èxit o positives

que accions fallades o negatives, així mateix, com diu el meu estudi, s'assoleixen més tirs, o accions d'èxit, a F7 que a F11.

Tot i això, Pacheco (2004, citat a Casáis, Domínguez i Lago, 2009), diu que el nombre de tirs és més del 75% en F7 que en F11 i Práxedes et al. (2017) afirmen que els llançaments en F11 disminueixen de forma considerable, ja que les dimensions del terreny de joc fan que la pilota circuli menys a prop de l'àrea. En la meua investigació s'observa que es xuta més en F7 que en F11, però la diferència no és gaire significativa, ja que, com he comentat anteriorment, el nivell futbolístic dels rivals en la modalitat de F11 era força baix en relació a la meua mostra, pel que aquesta va guanyar dos dels tres partits analitzats, amb una clara diferència de gols. Així doncs, Pacheco (2007) i Amatria (2015) diuen que el F7 permet un major enriquiment futbolístic dels joves jugadors per mitjà d'un augment del nombre de situacions de defensa i d'atac, i del major nombre de contactes amb pilota.

D'altra banda, pel que fa al nombre de xuts que acaben amb gol, en F7 tan sols és de l'11%, i en canvi al F11 és del 24%. Això es contradiu amb l'estudi de Costa i Fernández (1998, citats a Pacheco, 2007) en el que esmenten que en F7 hi ha un major nombre de gols que en F11, resultat que probablement s'hagi vist alterat pel nivell dels rivals del F11, com en l'aspecte anterior. Però, jo ho lligaria més amb el que esmenta Pacheco (2007) on en els inicis del porter en F11, aquest acostuma a tenir una baixa estructura i una insuficient potència de salt en relació a les grans dimensions de la porteria, i per aquesta raó és més fàcil la consecució del gol. També Pérez i Vicente-Vives (1996, citat a Amatria, 2015) diuen que el fet que la porteria estigui més o menys adaptada a les característiques dels jugadors, fa que en disciplines que utilitzen les porteries amb una mida proporcional a la mesura dels seus participants, com és F7, existirà la necessitat de desenvolupar habilitats per a millorar i seleccionar millor la situació i la tècnica de colpeix, perquè la consecució de gol requereix d'una millor habilitat de l'atacant. També, en la mateixa modalitat, la reducció de les dimensions de la porteria fa que el porter es senti més útil, ja que s'augmenta la possibilitat que aquest intervingui per limitar la consecució d'un gol rival, i li aporta més seguretat i confiança en les seves accions.

Per acabar, pel que fa a les formes de perdre la pilota, la principal diferència entre les dues modalitats és en base a les conduccions i als regats, ja que en el primer contingut tècnic, en F7 només es produeix un 3,5% de pèrdues d'aquest tipus, però, en F11 ja és un 9,5%, contràriament del que diu Pacheco (2004, citat a Casáis,

Domínguez i Lago, 2009), on afirmen que el nombre de conduccions és la meitat a F11 que a F7. Altrament, en relació al nombre de pèrdues per mitjà del regat, Lapresa, Arana i Navajas (2001) esmenten que hi ha un major nombre de regats en F11 que en F7, i en canvi els seus resultats tornen a ser contradictoris en aquest aspecte, ja que en F7 s'han enregistrat un 14% de les pèrdues d'aquest tipus, i en canvi a F11 és tan sols el 7%.

Finalment, la forma de pèrdua més predominant, amb gran diferència, de les dues modalitats, i sense mostrar pràcticament diferències entre aquestes, és la passada, tot i que torno a pensar que és culpa dels rivals en la mostra de F11. Pacheco (2007) afirma que en F11 els jugadors es troben en una estructura amb un nombre molt elevat de jugadors, que intervenen simultàniament en el joc, juntament amb les grans dimensions del terreny de joc que configuren un quadrat de situacions molt complexes i dificulten la comunicació, pel que el nombre de pèrdues amb passades amb F11 hauria de ser força més elevat que en F7, i ha acabat sent força igual.

7. Conclusions

En aquest punt del treball, s'estableixen una sèrie de conclusions després d'observar els resultats de l'estudi, juntament amb la discussió amb altres autors relacionats en l'àmbit. En primer lloc, analitzarem si s'ha complert l'objectiu general i els específics plantejats a l'inici del treball, seguit de l'acceptació o rebuig de la hipòtesi.

D'entrada, em vaig plantejar un objectiu general que consistia a comparar les característiques del procés ofensiu en les dues modalitats existents actualment en la FCF (F7 i F11). Per poder arribar-hi vaig haver de desenvolupar tres objectius específics que m'hi acostessin. El primer era analitzar la participació durant la fase ofensiva de les dues modalitats, on s'observa que la mitjana de jugadors que col·laboren en cada possessió de F7 és força superior a la de F11, pel que el nen intervé més en la primera modalitat.

Seguidament, d'acord al segon objectiu, el qual consistia a analitzar la utilització de l'espai durant la fase ofensiva en les dues modalitats, probablement és en la qual hi trobem més diferència. D'entrada, s'observa que en F11 l'espai de joc és massa gran pel jugador en relació a la profunditat, ja que majoritàriament la zona on s'inicia la jugada és on l'acaba perdent, o també pel fet que les jugades que acaben en finalització a porteria, pràcticament sempre s'inicien a camp contrari, a diferència de F7, on hi ha una progressió pels diferents sectors del camp. Altrament, pel que fa a l'amplitud, s'observa que en F11 costa molt trobar canvis d'orientació, directes o indirectes, per les dimensions del terreny de joc, per el factor fisiològic i condicional del jugador, i pel pes i tamany de la pilota, on en aquest sentit, la modalitat de F7 facilita l'amplitud i la profunditat durant el joc. Tanmateix, en F7 el jugador és capaç de finalitzar les jugades des de dins i fora de l'àrea, i des de els diferents carrils de joc, i en canvi en F11 sempre ho fa des del carril central i pràcticament sempre des de dins l'àrea, ja que no té suficientment força per xutar en condicions des de fora, fet que li limita molt l'acció ofensiva.

D'altra banda, pel que fa a l'últim objectiu específic, aquests consistia a analitzar la utilització de la tècnica durant la fase ofensiva en les dues disciplines, i s'observa que el F7 facilita l'èxit d'aquesta fase del joc, ja que els jugadors aconseguixen xutar força més a porteria que en F11, tot i que en l'estudi s'observa que s'aconsegueix més gols en F11 que en F7 a diferència del que esmenten molts autors, probablement per culpa

del nivell futbolístic dels rivals en la mostra d'aquesta modalitat i de les dimensions de la porteria, la qual no va en proporció al físic dels porters.

Deixant de banda els objectius, d'acord a la hipòtesi de l'estudi, la qual consisteix en si: Existeix un canvi molt notable en la fase ofensiva entre l'últim any de F7 i el primer de F11 referent a la tècnica, la utilització de l'espai i la participació del jugador, puc corroborar-la, ja que com s'ha exposat anteriorment, el jugador intervé més en F7 que en F11, té una major domini de la profunditat i de l'amplitud en la primera modalitat respecte a la segona, l'espai és més adequat d'acord a les característiques físiques i cognitives del nen, i a més a més, facilita l'èxit de la fase ofensiva. Cal remarcar que, el canvi més notable que s'observa és en referència a l'espai, tot i que la participació i la tècnica també es veuen afectades.

Dit d'una altra manera, sembla ser que en el F11 hi hagi una impaciència col·lectiva que fa que no es respecti la naturalesa del nen, ja que introduir aquesta modalitat en el primer any d'infantil no sembla ser la millor progressió per arribar a jugar 11c11, perquè tal com s'observa en altres esports, en futbol existeixen menys adaptacions pel que fa a la participació, espai i tècnica, com sí que passa en bàsquet, handbol o vàlei, per arribar a jugar com els adults. Certament, el futbol no deixa de ser una escola, i la formació s'ha d'intentar assolir a llarg termini, de forma esglaonada, i on el nostre objectiu ha de ser contribuir a una formació adequada dels joves futbolistes. En aquest sentit, penso que hem de fer cas al que esmenta Wein (1995, citat a Pacheco, 2007) que diu que és necessari adaptar el joc al nen, i no obligar al jove futbolista a adaptar-se al joc dels adults.

Per tant, el F7 és la forma de joc que més s'adapta a les característiques del jove futbolista, ja que respecta les fases de desenvolupament morfològic i funcional del jugador, i és el més enriquidor des del punt de vista tècnic, tàctic i psicològic, ja que està adaptada a les seves característiques, i aporta una major freqüència de contactes amb la pilota, fet que indueix a la possibilitat de crear situacions de gol.

Així doncs, potser una bona possibilitat per adaptar el canvi entre les dues modalitats, és el F9 tal com presenten Lapresa, Arana i Garzón (2006) realitzant adaptacions principalment pel que fa a l'espai i el nombre de jugadors, ja que segons els autors, aquesta proposta redueix les dificultats que el nen troba per a adaptar-se a la pràctica futbolística del F11.

8. Limitacions i prospectiva d'investigació

Al llarg del treball hi ha hagut diversos aspectes que han limitat la seva realització, o fins i tot alterar la seva qualitat. D'entrada, penso que el factor limitant més important fa referència a la mostra, ja que en la modalitat de F11 cada partit es va disputar en un terreny de joc diferent, juntament amb unes dimensions i una superfície de joc diferents, fet que probablement, va afectar els resultats dels encontres.

Altrament, pel que fa a la mostra de jugadors, el fet que en la modalitat de F11 l'equip no es compones només de jugadors del AA, és a dir, de la mostra utilitzada en F7, també ha pogut incidir els resultats. Tot i això, el que penso que ha repercutit més en l'aspecte de la mostra ha set el nivell futbolístic de rivals en els partits de F11, el qual era molt més baix que els jugadors del Vic Riuprimer REFO F.C., on en tan sols 50', un partit va acabar 6-0 i un altre 8-0, aconseguint enllaçar-se fins i tot més de 15 passades seguides sense que l'equip rival pogués robar la pilota, tot i ser la primera experiència que tenien aquests jugadors en el F11. Penso que aquest fet ha condicionat molt els resultats, perquè l'únic partit que va estar igualat d'aquesta modalitat és el que mostra els resultats més similars amb el que esmenten els diversos autors que han fet estudis similars a aquesta recerca.

Tanmateix, el fet de distingir les zones del camp, o les maneres de perdre la pilota, tot i buscar autors per tal que em defineixin aquestes, han estat un factor limitant, ja que, en el primer aspecte les línies que divideixen el terreny de joc en 12 zones són imaginàries, i en ocasions generaven controvèrsia, i en el segon, tot i repetir les accions més dubtoses fins a 3 o 4 cops, a vegades ho havia d'escollir de forma subjectiva perquè mostrava molta incertesa amb el que esmentaven els autors.

En darrer terme, el que també ha repercutit en la investigació han estat els vídeos, els quals tots han estat gravats per mi, i en alguns cops la qualitat de la imatge no era la més adequada. També, la posició de la càmera no sempre era la més apropiada per culpa de les instal·lacions esportives de cada estadi, fet que ha influït en l'estudi, ja que, ocasionalment, es perdia algun espai del camp, o fins i tot, en alguna acció es perdia el jugador amb pilota, pel que no he pogut comptabilitzar i analitzar aquest tipus d'esdeveniments.

Pel que fa a les perspectives de futur, he descobert que m'agrada aquest camp de la investigació observacional, i penso que pot ser molt interessant aprofundir en aquest

tema de recerca, ja que podria servir per ajustar el futbol base català, podent modificar o adaptar el canvi entre les modalitats de F7 i F11, i presentar el projecte a la Federació Catalana de Futbol.

Així mateix, en un futur m'agradaria poder realitzar un estudi similar amb una mostra més significativa de partits, tot i que en un principi havia de gravar 4 partits per cada disciplina, però, per factors climatològics i logístics de transport, es va veure reduïda a 3. Tanmateix, voldria que la mostra de jugadors i de rivals fos més ajustada, intentant gravar sempre els encontres en un mateix terreny de joc, per limitar l'alteració de resultats, i amb els mateixos jugadors (no barrejant jugadors de dos equips en la mostra de F11), juntament amb un nivell dels contrincants similars als jugadors del Vic Riuprimer REFO, identificant aquest amb el lloc que ocupen a la classificació. Altrament, potser també estaria bé ajustar o afegir altres tipologies de variables a més de la participació, l'espai i la tècnica, com podria ser l'actitud o motivació, o fer un anàlisi més exhaustiu d'una d'aquestes.

9. Valoració personal del procés d'elaboració del TFG

Després de realitzar aquesta recerca, penso que és fonamental l'elaboració del Treball Final de Grau (TFG) en finalitzar els 4 anys d'estudi, ja que el relaciono a una avaluació individual i una posada a punt per al futur.

Gràcies a aquest TFG he pogut indagar sobre un camp de la investigació que m'agrada com és el de l'anàlisi i/o scouting en futbol, i aprofundir sobre un aspecte que m'influeix com a entrenador, com és el canvi entre les modalitats de F7 i F11 que es produeix en la categoria infantil, de la qual sóc entrenador. Així mateix, el fet confeccionar una petita recerca científica, m'ha permès iniciar-me en aquesta àrea d'investigació la qual m'agradaria poder seguir realitzant en un futur.

Tot i això, penso que l'inici del projecte, juntament amb l'assignació del tutor, podria fer-se des de l'inici del curs i no a partir del nadal, ja que en el meu cas, no només estic estudiant a la universitat, sinó que també sóc entrenador en dos equips de futbol base, i a més a més, aquest mateix any he estat cursant dos estudis paral·lels a la universitat, fet que sovint m'ha estat complicat organitzar-me i poder lliurar sempre les entregues el dia que tocava.

10. Referències bibliogràfiques

- Almeida, C., Ferreira, A. i Volossovitch, A. (2013). Offensive sequences in youth soccer: effects of experience and small-sided games. *Journal of Human Kinetics*, 36, 97-106. Consultat 15 abril 2018, des de <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/23717359>
- Amatria, M. (2015). *Análisis observacional del desempeño técnico-táctico en la fase ofensiva de las modalidades de fútbol sala, fútbol 7 y fútbol 8, en categoría benjamín*. Tesis doctoral. Universidad de La Rioja. Logroño.
- Amiero, M. (2007). *Defensa en zona en el fútbol*. Pontevedra: MC Sports.
- Andújar Casáis, M. A. (2015). *La transición defensiva en el fútbol de élite. Análisis de la Copa Mundial de la FIFA Sudáfrica 2010*. Tesis doctoral. Universidade da Coruña. A Coruña.
- Anguera, M.T. (2009). Methodological observation in sport: Current situation and challenges for the next future. *Motricidade*, 5 (3), 15-25.
- Anguera, M.T. i Hernández, A. (2013). La metodología observacional en el ámbito del deporte. *E-balonmano.com: Revista de Ciencias del Deporte*, 9 (3), 135-160.
- Arana, J. (2011). *Adaptando el fútbol al niño de 12-13 años: Análisis observacional de la utilización del espacio en las modalidades de F-7, F-9 y F-11*. Tesis doctoral. Universidad de La Rioja. Logroño.
- Arana, J., Lapresa, D., Garzón, B. i Álvarez, A. (2004). *La alternativa del fútbol 9 para el primer año de categoría infantil*. Logroño: Universidad de La Rioja i Federación Riojana de Fútbol.
- Ardá, A. i Casal, C. (2003). *Metodología de la enseñanza del fútbol*. Barcelona: Paidotribo.
- Ávila, R. (2001). *Metodología de la investigación*. Lima: Estudios y ediciones R.A.
- Barbero-Álvarez, J.C., Barbero-Álvarez, V., Granda, J. i Gómez, M. (2009). Demandas físicas y fisiológicas del Fútbol 7 en categorías inferiores. *Revista Kronos: Rendimiento en el Deporte*, 14, 43-48.
- Casáis, L., Domínguez, E. i Lago, C. (2009). Fútbol base: *El entrenamiento en categorías de formación*. Madrid: MC Sports.
- Castelo, J. (1999). *Fútbol. Estructura y dinámica del juego*. Barcelona: Inde.
- Castelo, J. (2009). *Tratado general de fútbol: Guía práctica de ejercicios de entrenamiento*. Barcelona: Editorial Paidotribo.
- Costa, I., Garganta J. M., Greco, J. P., Mesquita, I. (2011). Principios tácticos del fútbol: conceptos y aplicaciones. Fútbol-Táctico: *Revista profesional de fútbol i fútbol sala*, 48, 26-47.

- Fernández, R.C., Yagüe, J.M., Molinero, O., Márquez, S. i Salguero, A. (2014). Análisis de las diferencias motivacionales entre el fútbol 7 y el fútbol 11. *Cuadernos de Psicología del Deporte*, 14 (2), 47-58.
- González, J. (2013). *Análisis del rendimiento táctico en el juego colectivo ofensivo en el futbol en la Copa del Mundo 2010. Tesis doctoral*. Universitat de València. València.
- Gonzalez, S. (2008). *Estudio de las etapas de formación del joven deportista desde el desarrollo de la capacidad táctica. Aplicación al futbol*. Tesis doctoral. Universidad de Castilla-La Mancha. Cuenca.
- Gréhaigne. (2001). *La organización del juego en el fútbol*. Barcelona: Inde
- Gutiérrez-Dávila, M. i Oña, A. (2005). *Metodología en las ciencias del deporte*. Madrid: Editorial Síntesis.
- Heinemann, K. (2008). *Introducción a la metodología de la investigación empírica en las ciencias del deporte*. Badalona: Paidotribo
- Lago, C. (2000). *La acción motriz en los deportes de equipo de espacio común y participación simultanea. Tesis Doctoral*. Universidad De A Coruña. A Coruña.
- Lapresa, D., Arana, J. i Garzón, B. (2006). El fútbol 9 como alternativa al fútbol 11, a partir del estudio de la utilización del espacio de juego. *Revista Apunts Educació Física i Esports* 86, 34-44.
- Lapresa, D., Arana, J. i Navajas. (2001). La alternativa del F-9 en el primer año de infantil: una propuesta ante el F-11. *El entrenador Español*, 88, 34-41.
- Lapresa, D., Arana, J., Egüén, R. i Amatria, M. (2010). Adaptando la competición en la iniciación al futbol: estudio comparativo de las modalidades de fútbol 3 i fútbol 5 en la categoría prebenjamín. *Apunts Educació Física i Esports*, 101 (3), 43-56.
- Lapresa, D., Arana, J., Ugarte, J. i Garzón, B. (2009). Análisis comparativo de la acción ofensiva en F-7 i F-8, en la categoría alevín. *Revista Retos. Nuevas tendencias en Educación Física, Deporte y Recreación*, 16, 97-103.
- López López, J. (2003). *Fútbol: Fundamentos tácticos ofensivos*. La Coruña: Wanceulen Editorial Deportiva.
- Lira, E. (2014). *Influència de les accions dels centrals del Futbol Club Barcelona: recepció de la pilota, dins de la zona d'iniciació del joc, per tal que aquesta arribi de forma controlada a la línia més avançada de l'equip* (TFG, publicat). Universitat de Vic, Vic.
- Lotina, M. A., i Domínguez, E. (2006). Las transiciones defensa-ataque y ataque-defensa. *Training Fútbol*. Revista Técnica Profesional, (120), 14-25.
- Matamoros, F.J. (2016). *Establecer la existencia de programas en el aprendizaje*

de fútbol de niños con capacidades físicas diferentes (TFG, publicat). Universidad Técnica de Machala, Ecuador.

- Moreno, M. (2003). *Técnica individual y colectiva, Curso Nivel 1*. RFEF: Madrid.
- Pacheco, R. (2007). *Fútbol: La enseñanza y el entrenamiento del futbol 7: Un juego de iniciación al fútbol 11*. Badalona: Paidotribo.
- Prado, J.R. i Nava, F. (2007). Estudio de las acciones motrices y técnicas individuales ofensivas y defensivas en F-7, F-9 y F-11 en niños con edades de formación entre 8 y 12 años. *Revista Lecturas: Educación Física y Deportes*, 12, 112.
- Práxades, A., Sevil, J., García-González, L., Moreno, A. i Del Villar, F. (2017). Análisis de la participación en el juego de futbolistas en formación. Efecto sobre la configuración reglamentaria en las diferentes categorías de edad. *Revista Kronos* 16 (2). Consultat 1 març 2018, des de <http://abacus.universidadeuropea.es/handle/11268/7035>
- Rodríguez, E. (2005). *Metodología de la investigación*. Tabasco: Universidad de Juárez Autónoma de Tabasco.
- Rudé, A. (2013). *Anàlisi dels desequilibris musculars com a factors intrínsecs de risc de lesió muscular i lligamentosa del tren inferior en futbolistes de 3ª divisió nacional espanyola. Tesis doctoral*. Universitat de Vic – Universitat Central de Catalunya. Vic.
- Sans, A. i Frattarola, C. (2009). *Los fundamentos del fútbol: Programa AT-3, Etapa de rendimiento*. Barcelona: MC Sports.
- Wein, H. (1995). *Fútbol a la medida del niño*. Madrid: Real Federación Española de Fútbol.

11. Annexes

11.1. Documents aspectes ètics de la recerca

En el següent apartat es poden veure els documents que corresponen als aspectes ètics de la recerca, com la carta de presentació al club, l'autorització d'aquests per tal de dur a terme la investigació, i el document de consentiment individual de cada jugador com a participant en la mostra. Com ja he comentat abans, els documents són models basats en els utilitzats per Rudé (2013) en la seva recerca.

11.1.1. Carta de presentació al club

A l'atenció de: _____

Director/a o Responsable de: _____

Benvolgut/da,

L'estudiant Gerard Vilanova Pallisé, matriculat a l'itinerari de Rendiment Esportiu, dins el Grau en Ciències de l'Activitat Física i l'Esport, està realitzant el seu Treball Final de Grau (TFG) sobre les diferències de la fase ofensiva entre la modalitat de futbol 7 i futbol 11, estudi que comporta, entre altres tasques, la realització d'una investigació, per la qual l'estudiant necessitarà recollir dades en la vostra institució.

El motiu d'aquesta carta és comunicar-vos aquest fet i demanar la vostra col·laboració en allò que l'estudiant necessiti i sigui possible i raonable facilitar. Si pel tipus de dades o activitats penseu que cal demanar una autorització expressa als màxims responsables de l'equip en qüestió, us agraïrem que, a través del mateix estudiant, ens ho feu saber.

L'estudiant ha signat un document de compromís ètic a través del qual es compromet a: "respectar els drets fonamentals de les persones, siguin infants o persones adultes; demanar el consentiment de les persones que col·laborin o participin en el treball; respectar l'esfera privada de totes les persones, grups o institucions que participin o estiguin relacionades amb el treball; utilitzar la informació obtinguda només amb finalitats científiques i donar compte dels resultats del treball a les persones, grups o institucions col·laboradores". Si voleu una còpia d'aquest document us el farem arribar.

Agraint la vostra col·laboració, us saluda molt cordialment en nom de la Facultat i resta a la vostra disposició,

Eric Lira, tutor del TFG.

Vic, ____ de _____ de 2018.

11.1.2. Full d'autorització del club

En/ Na _____ com a director/a o responsable del club Vic Riuprimer REFO F.C. autoritza que es pugui realitzar l'activitat de gravació de partits, amb la finalitat exclusiva de recollir dades per a la realització del Treball Final de Grau de l'estudiant Gerard Vilanova Pallisé, de l'itinerari de Rendiment Esportiu, dins el Grau en Ciències de l'Activitat Física i l'Esport.

Per la seva part, el doctorand s'ha compromès a: "respectar els drets fonamentals de les persones, siguin infants o persones adultes; demanar el consentiment de les persones que col·laborin o participin en el treball; respectar l'esfera privada de totes les persones, grups o institucions que participin o estiguin relacionades amb el treball; utilitzar la informació obtinguda només amb finalitats científiques i donar compte dels resultats del treball a les persones, grups o institucions col·laboradores".

_____ Signatura

_____ de _____ de 2018.

UNIVERSITAT DE VIC
UNIVERSITAT CENTRAL
DE CATALUNYA

11.1.3. Full de consentiment individual

Jo _____ amb DNI _____ dono el meu consentiment de forma totalment voluntària i sense rebre recompensacions de cap tipus, per tal que el meu fill formi part de la mostra de subjectes pertanyents a la investigació "Anàlisi sobre les diferències de la fase ofensiva entre el futbol 7 i el futbol 11".

Amb la signatura d'aquest document cedeixo les dades personals del meu fill i accepto la utilització i manipulació de les dades extretes de les gravacions que es duren a terme.

Per part de l'investigador: Gerard Vilanova Pallisé, amb DNI 48052916M, es declara que segons la normativa ètica de l'estudi, es tindran en compte els drets de les persones i l'accés públic a la mesura, regulat per l'agència de protecció de dades, i es respectaran els criteris ètics del comitè responsable i els que es deriven de la declaració de Helsinki de 1975, esmenada el 1983.

Signatura pare/mare/tutor

Signatura investigador

11.2. Taules de resultats

En el següent apartat es podran visualitzar tots els resultats obtinguts mitjançant taules, els quals estan plasmats a l'apartat 5 del treball dins els resultats, i de forma més visual i entenedora.

11.2.1. Referents a la participació

NOMBRE DE POSSESSIONS PER PARTIT		
PARTITS	F7	F11
1r PARTIT	53	46
2n PARTIT	63	46
3r PARTIT	46	58
MITJANA	54	50

Taula 7: Nombre de possessions per partit, en relació amb el Gràfic 1. Elaboració pròpia.

NOMBRE DE PASSEDES PER POSSESSIÓ		
PASSEDES	F7	F11
2	40	33
3	39	34
4	30	19
5	26	20
6	8	10
7	8	14
8	6	6
9	3	6
10	2	2
11		2
14		1
15		1
17		1
18		1
19		1
MITJANA	4	5

Taula 8: Nombre de passades per possessions, en relació amb el Gràfic 2. Elaboració pròpia.

JUGADORS QUE INTERVENEN X POSSESSIÓ		
JUGADORS	F7	F11
2	16	10
3	54	33
4	41	32
5	25	29
6	21	16
7	5	14
8		7
9		6
10		3
11		1
MITJANA	4	5
% AMB JUGADORS	57%	45,50%

Taula 9: Jugadors que intervenen per possessió, en relació amb els Gràfic 3 i 4. Elaboració pròpia.

PASSADES EN POSSESIONS QUE ES FINALITZEN		
PARTITS	F7	F11
1r PARTIT	3,7	3,4
2n PARTIT	3,4	5,8
3r PARTIT	4,1	4,4
MITJANA	3,5	4,5

Taula 10: Nombre de passades en possessions que es finalitzen, en relació amb el Gràfic 5. Elaboració pròpia.

11.2.2. Referents a l'espai

ZONA D'INICI		
ZONA	INICIS F7	INICIS F11
1	5	
2	32	15
3	6	
4A	20	7
5A	38	19
6A	16	9
4B	8	18
5B	7	51
6B	8	18
7		4
8		
9	2	3

Taula 11: Zones d'inici de les possessions, en relació amb el Gràfic 6. Elaboració pròpia.

ZONA DE PÈRDUA		
ZONA	PÈRDUES F7	PÈRDUES F11
1		
2		1
3		
4A	5	1
5A	10	7
6A	6	3
4B	13	14
5B	30	45
6B	18	17
7	5	4
8	11	13
9	21	12
F	43	35

Taula 12: Zones de pèrdua de les possessions, en relació amb el Gràfic 7. Elaboració pròpia.

ZONA DE FINALITZACIÓ		
ZONA	TIRS F7	TIRS F11
1		
2		
3		
4A	1	
5A		
6A		
4B	2	1
5B	35	15
6B		
7	1	
8	25	38
9	4	

Taula 13: Zones de finalització de les possessions, en relació amb el Gràfic 8. Elaboració pròpia.

RELACIÓ INICI-PÈRDUA		
ZONA	INICI - PÈRDUA F7	INICI - PÈRDUA F11
MATEIX SECTOR	13	14
MATEIX CARRIL	47	38
MATEIXA SUB-ZONA	5	40
NI MATEIX SECTOR, NI MATEIXA SUBZONA	55	24
JUGADA FINALITZADA	42	34

Taula 14: Relació zones d'inici i de perduda de les possessions, en relació amb el Gràfic 9. Elaboració pròpia.

INICI DE LES JUGADES QUE ES FINALITZEN		
ZONA	INICI F7	INICI F11
1	2	
2	7	4
3	1	
4A	8	1
5A	8	4
6A	5	1
4B	3	5
5B	2	14
6B	4	4
7		1
8		
9	2	

Taula 15: Zones d'inici de les jugades finalitzades, en relació amb el Gràfic 10. Elaboració pròpia.

CANVIS D'ORIENTACIÓ		
TIPUS	F7	F11
INDIRECTES	61	33
DIRECTES	17	0

Taula 16: Canvis d'orientació, en relació amb el Gràfic 11. Elaboració pròpia.

PASSEDES EN CANVIS D'ORIENTACIÓ		
TIPUS	F7	F11
INDIRECTES	5,5	7,5
DIRECTES	5,5	0

Taula 17: Total de passades en canvis d'orientació, en relació amb el Gràfic 12. Elaboració pròpia.

POSSESSIONS AMB CANVI D'ORIENTACIÓ		
ACCIONS	F7	F11
ACCIONS TOTALES	162	150
ACCIONS AMB CANVIS D'ORIENTACIÓ	78	33

Taula 18: Total de possessions amb canvis d'orientació, en relació amb el Gràfic 13. Elaboració pròpia.

11.2.3. Referents a la tècnica

NOMBRE DE TIRS		
PARTITS	F7	F11
1r PARTIT	35	10
2n PARTIT	21	10
3r PARTIT	12	34
TOTAL	68	54
MITJANA	22,5	18

Taula 19: Nombre de tirs, en relació amb el Gràfic 14. Elaboració pròpia.

PROCEDÈNCIA DELS XUTS		
FORMA	F7	F11
PER POSSESSIÓ	42	34
PER NO POSSESSIÓ	26	20
TOTAL	68	54

Taula 20: Procedència dels xuts, en relació amb els Gràfics 15 i 16. Elaboració pròpia.

XUTS QUE ACABEN AMB GOL		
FORMA	F7	F11
TIRS	68	54
GOLS	8	17

Taula 21: Total de xuts que acaben amb gol, en relació amb els Gràfics 17 i 18. Elaboració pròpia.

POSESSIONS QUE ES FINALITZEN		
POSESSIONS	F7	F11
TOTAL DE POSSESSIONS	162	150
POSESSIONS FINALITZADES	42	34

Taula 22: Total de possessions que es finalitzen, en relació amb els Gràfics 19 i 20. Elaboració pròpia.

FORMA DE PERDRE LA PILOTA		
FORMA	F7	F11
CONTROL	25	22
PASSADA	68	66
CONDUCCIÓ	4	11
INTERRUPCIÓ REGLAMENTÀRIA	6	9
REGAT	17	8

Taula 23: *Formes de perdre la pilota, en relació amb el Gràfic 21. Elaboració pròpia.*

11.3. Graelles d'anàlisi *Ad hoc* dels partits

Seguidament trobarem les graelles d'anàlisi dels 6 partits, per ordre cronològic de disputa, tot i que primer es trobaran els de F7 i posteriorment els de F11.

11.3.1. Partits de F7

MODALITAT		EQUIP ANALITZAT		EQUIP RIVAL		DIA		HORA		CAMP																					
F7		ALEVI "A"		GRANOLLERS "A"		25/2/18		10:00		St. Eulàlia de Riuprimer																					
PARTICIPACIÓ	Nº PASSEDES POSSESSIÓ	4	3	3	8	1	3	3	D	2	4	1	2	2	4	1	2	2	5	1	3	5	1	2							
	Nº JUGADORS X POSSESSIÓ	5	1	7	1	5	6	1	5	7	1	4	7	1	3	5	1	2	2	3	D	4	1	3	5	1					
ESPAI	ZONA FINALITZACIÓ	7	5B	5B	5B	9	5B	8	5B	5B	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8						
	ZONA INICI	2	6A	4A	2	2	6B	5A	2	6A	2	1	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2						
TÈCNICA	Nº DE TIRS	6A	4B	F	8	5A	8	5B	9	F	6A	6A	4A	9	F	6A	4A	9	F	6A	4A	9	8	F	9						
	TIRS AMB GOL	9	9	F	5B	4B	9	F	9	8	5B	5B	F	7	8	5A	5A	4B	8	9	5B	9	8	6B	5A	5B	9	6B	4B	4B	F
TÈCNICA	FORMA DE PÈRDUA DE LA PILOTA	DIRECTE		X		X		X		X		X		X		X		X		X		X		X		X		X		X	
		INDIRECTE		X		X		X		X		X		X		X		X		X		X		X		X		X		X	
TÈCNICA	Nº DE TIRS	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	
	TIRS AMB GOL																														
TÈCNICA	FORMA DE PÈRDUA DE LA PILOTA	P	P	CT	P	P	P	R	IR	R	IR	R	P	CT	P	P	P	P	CT	P	CT	CT	CT	P	P	CD	CD	R			
		P	P	CT	P	P	P	R	IR	R	IR	R	CT	P	P	P	P	P	IR	CD	P	R	CT	P	P	P	P	P	P	P	P

P: Passada - **CT:** Control - **CD:** Conducció - **R:** Regat - **IR:** Interrupció Reglamentària - **F:** Finalització - **I:** Indirecte - **D:** Directe

Graella 2: Graella d'anàlisi: AA – EC Granollers (F7). Elaboració pròpia.

MODALITAT		EQUIP ANALITZAT					EQUIP RIVAL					DIA		HORA		CAMP																																																																											
F7		AA					MOLLET					14/4/18		10:00		St. Eulàlia de Rúprimer																																																																											
PARTICIPACIÓ	Nº PASSADES POSSESIÓ	7	8	3	2	2	6	1	2	2	3	3	1	3	2	2	9	1	1	5	1	4	1	5	1	3	7	3																																																															
	Nº JUGADORS X POSSESIÓ	2	2	5	1	7	1	2	2	2	2	3	3	5	D	3	5	2	4	1	2	4																																																																					
ESPAI	ZONA FINALITZACIÓ	8	8	8	5	B	8	5	B	8	5	B	8	5	B	8	5	B	8	4	B	8	5	B	8	5	B	8	5	B																																																													
	ZONA INICI	4	A	5	A	5	A	2	5	A	2	6	B	4	B	2	6	B	4	B	5	B	4	B	6	A	2	5	A	4	5	B																																																											
TÈCNICA	Nº DE TIRS	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X																																																													
	TIRS AMB GOL	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X																																																													
FORMA DE PÈRDUA DE LA PILOTA	FORMA DE PÈRDUA DE LA PILOTA	P	CT	P	CT	P	CT	R	P	P	P	P	P	P	P	P	P	P	P	P	P	P	P	P	P	P	P	P	P	P																																																													
	FORMA DE PÈRDUA DE LA PILOTA	R		R	CT																																																																																						
CANVIS D'ORIENTACIÓ		<table border="1"> <tr> <td>DIRECTE</td> <td>X</td><td>X</td><td>X</td><td>X</td><td>X</td><td>X</td><td>X</td><td>X</td><td>X</td><td>X</td><td>X</td><td>X</td><td>X</td><td>X</td><td>X</td><td>X</td><td>X</td><td>X</td><td>X</td><td>X</td><td>X</td><td>X</td><td>X</td><td>X</td><td>X</td><td>X</td><td>X</td><td>X</td><td>X</td><td>X</td> </tr> <tr> <td>INDIRECTE</td> <td>X</td><td>X</td><td>X</td><td>X</td><td>X</td><td>X</td><td>X</td><td>X</td><td>X</td><td>X</td><td>X</td><td>X</td><td>X</td><td>X</td><td>X</td><td>X</td><td>X</td><td>X</td><td>X</td><td>X</td><td>X</td><td>X</td><td>X</td><td>X</td><td>X</td><td>X</td><td>X</td><td>X</td><td>X</td><td>X</td> </tr> </table>																												DIRECTE	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	INDIRECTE	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
DIRECTE	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X																																																													
INDIRECTE	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X																																																													

Graella 4: Graella d'anàlisi: AA – CF Mollet (F7). Elaboració pròpia.

MODALITAT		EQUIP ANALITZAT										EQUIP RIVAL										DIA		HORA		CAMP												
F11		AA/AC										UNO SPORTS ACADEMY										29/3/18		13:00		TORROELLA DE MONTGRI												
PARTICIPACIÓ	Nº PASSES POSSESIÓ	7	4	8	1	14	1	1	6	6	7	6	6	1	7	1	3	8	1	5	7	7	4	4	6	19	1	1	8	3	5	4	5	11	5	4	3	5
	Nº JUGADORS X POSSESIÓ	6	5	9	1	1	5	1	3	3	7	1	3	1	3	2	4	5	8	2	3	3	3	3	3	3	3	3	3	2	2	2	5					
ESPAI	ZONA FINALITZACIÓ	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8
	ZONA INICI	5A	5B	5B	5B	5B	5A	9	6B	5B	5B	5B	5B	5B	5B	5B	5B	5B	5B	5B	5B	5B	5B	5B	5B	5B	5B	5B	5B	5B	5B	5B	5B	5B	5B	5B	5B	5B
TÈCNICA	ZONA DE PÈRDUA	F	8	5B	5B	5B	7	9	5B	F	9	4B	F	5B	F	5B	5B	5B	9	F	8	F	6B	F	5B	F	5B	5B	5B	F	5A	5A	8	6B	F	F	9	
	CANVIS ORIENTACIÓ	6B	F	9	5B	5B	F	F	9	4B	F	F	9	4B	F	6B	F	6B	F	F	F	F	F	F	F	F	F	F	F	F	F	F	F	F	F	F	F	
TÈCNICA	Nº DE TIRS	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	
	TIRS AMB GOL	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	
TÈCNICA	FORMA DE PÈRDUA DE LA PILOTA	CT	CT	CT	CT	IR	P	R	CT	P	R	CT	P	R	CT	P	R	CT	P	R	CT	P	R	CT	P	R	CT	P	R	CT	P	R	CT	P	R	CT	P	
		CT	P	P	P	P	P	P	P	P	P	P	P	P	P	P	P	P	P	P	P	P	P	P	P	P	P	P	P	P	P	P	P	P	P	P	P	

Graella 6: Graella d'anàlisi: UNO Sports Academy – AA/AC (F11). Elaboració pròpia.

